ANUL I No. 19 — 6 PAGINI 2 LEI — Luni 11 August 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.68.42 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, Pentru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Regina Maria Nr. 54

UNELTE, MAŞINI, CREDITE...

Nouile temelii ale organizării economice săteşti în Basarabia

Dacă se poate vorbi în adevăr de o „nouă eră" în viaţa unui stat, aceasta nu poate avea la bază decât principiul unei stricte morale: acea care îşi extrage întreaga sevă invioratoare şi întreg prestigiul ei, din realitatea — sfântă — a respectării cuvântului dat.

Conducătorii popoarelor care au dibuit şi au ezitat, care au făgăduit şi nu au realizat, care au dat speranţe şi au patronat apoi ei înşişi toate prăbuşirile, ei înşişi s'au prăbuşit.

Acei conducători însă, pentru care cuvântul dat popoarelor lor, a constituit un legământ sacru, au fost ridicaţi de aceste popoare pe scutul de aur al gloriei şi pomeniţi în eternitate.

Sunt vii în mintea tuturor românilor cuvintele domnului General Ion Antonescu, din momentele de răscruce ale naţiunii noastre:

„Nu va fi dreptate adevărată în lume, cât timp nu se va face sau nu-şi va face dreptate poporul Românesc. Şi se va face (la 25.III.941); „Ostaşi, desrobiţi din jugul roşu al bolşevismului pe fraţii noştri cotropiţi"... (la 22.VI); „Acţiunea împotriva forţelor sovietice continuă cu succes pe tot frontul"... (la 18.VII); „cheia strategică a Basarabiei este instăpânirea noastră"... (la 18.VII.); „Lupta pentru desrobirea brazdei româneşti dela răsărit s'a terminat, Lupta pentru asigurarea desvoltării noastre, pentru salvarea credinţei, pentru ordine şi pentru civilizaţie, continuă"... (la 26.VII).

Lupta noastră cinstită continuă, închinată nu numai cauzei proprii dar şi marilor idealuri ale umanităţii.

Cuvântul marelui ostaş se adevereşte întocmai, sub controlul de foc al faptelor de arme care au acoperit de glorie pe români, apărători de totdeauna ai civilizaţiei europene, în calea barbariei.

Cuvântul Conducătorului se adevereşte şi el, aidoma, treaptă cu treaptă, urcând spre lumina unei aşezări naţionale şi sociale mai demne şi mai drepte.

Toţi ochii şi toată grija stau astăzi aţintite asupra Basarabiei. Asupra poporului ei de greu încercaţi şi mândri moldoveni. Asupra ţărănimii ei neclintite în dârzenie şi iubire de ţară, după învăţul cel bun, pururea pildă, al strămoşilor.

Noile temelii ale organizării economiei săteşti care se pun astăzi în Basarabia, în înţelesul rândurilor de mai sus trebuesc privite.

Cuvântul înalt-călăuzitor al d-lui General Ion Antonescu ne stă solidă şi verificată chezăşie. Iar puterea de muncă, inteligenţa creatoare şi devoţiunea în faptă a d-lui vice preşedinte al consiliului de miniştri asigură directivelor Conducătorului cea mai fidelă, mai bună şi mai rapidă realizare.

Toate problemele reconstrucţiei basarabene se află în mâini pricepute şi hotărâte, care vor şti să facă din reconstrucţia Basarabiei prelaţa, dela sine glăsuitoare, a adevăratei reînvieri româneşti.

Poporul din toate straturile, şi ţărănimea mai ales, va cunoaşte pe teren binefaceri şi înoiri pe care visurile mincinoase ale făgăduelilor sovietice le-au trădat numai şi le-au batjocorit.

(Continuare în pag. III-a)

Fuehrerul Cancelar vine personal pe frontul româno-german şi înmânează d-lui General Antonescu, Conducătorul Statului, insemnele Crucii de Cavaler al Crucii de Fier

Marele Reich cinsteşte vitejia şi jertfele poporului român

In ziua de 6 August d. General Ion Antonescu, comandantul de căpetenie al armatelor germano-române s'a întâlnit cu Fuehrerul Cancelar undeva pe frontul de răsărit.

CANCELARUL HITLER

La orele 5 dim. un Junkers trimotor de nouă locuri trimis special de Fuehrerul Marelui Reich stătea gata de decolare pe un aerodrom din apropierea frontului. Pe aeroport în întâmpinarea d-lui General Antonescu au venit d-nii: General Jienescu, subsecretarul de Stat al Aerului şi General Ramiro Enescu. După ce Conducătorul Statului s'a întreţinut câteva minute cu persoanele prezente, d. General Antonescu a luat loc în avion însoţit fiind de d-nii: General Ioaniţiu, şeful Marelui Stat Major; General Hauffe, colonel M. Elefterescu, adjutant; lt. colonel Hax, trimisul Feldmareşalului von Runstedt pentru a-l însoţi pe d. General Antonescu şi d. dr. Neuenfeldt. După câtva timp de zbor avionul a aterizat pe un aerodrom militar unde s'au mai urcat d-nii General von Schobert şi colonel Besse, veniţi a însoţi pe Conducătorul Statului Român.

Avionul decolează din nou şi siguranţa o fac patru avioane de vânătoare. După o oră şi ceva de zbor avionul aterizează pe un aerodrom undeva pe frontul de răsărit. D. General Antonescu şi suita sunt întâmpinaţi de Feldmareşalul von Runstedt, Generalul Löhr, Generalul Majerosky, General von Sodenstern, maior Prinţ von Arenberg, etc.

Se fac prezentările de rigoare şi cu maşini luxoasă suita se duce la Comandamentul armatei germane. In maşină, Conducătorul Statului Român are alături pe Feldmareşalul Runstedt, iar Generalul Ioaniţiu este însoţit de maiorul Prinţ von Arenberg. In tot lungul parcursului până la Comandamentul armatei germane d. General Antonescu este recunoscut de soldaţii germani care îl ovaţionează şi se înghesuie pentru a-l filma şi fotografia.

La Comandamentul german se fac din nou prezentări şi se serveşte o gustare. După puţin timp se aud ovaţii îndelungi: soseşte Cancelarul Hitler. Fuehrerul este însoţit de Feldmareşalul Keitel, Generalul Bodenschatz, Generalul Sode, etc.

Revederea dintre cei doi Conducători este din cele mai cordiale. După ce se fac prezentări de rigoare Fuehrerul aduce mulţumiri d-lui General Antonescu pentru splendida comportare a armatei româneşti şi-şi exprimă bucuria că Basarabia şi Bucovina au fost recucerite prin eroismul soldaţilor români şi germani.

Aducând elogii Ţării Româneşti, Conducătorul Marelui Reich îşi exprimă încrederea în statornicia şi viitorul României. Fuehrerul strânge apoi mâna Generalului Antonescu şi-i pune pe piept Crucea de Fier în gradul de Cavaler clasa I şi clasa II. Inalta distincţiune pe care Fuehrerul o acordă Conducătorului Statului Român are o deosebită semnificaţie.

Generalul Ion Antonescu este primul străin decorat cu ord. de Cavaler al Crucei de Fier, distincţiune care se acordă viteJilor între viteji.

Numai cei mai mari viteji sunt distinşi de Fuehrer cu gradul de Cavaler al Crucii de Fier. Conducătorul Statului Român a fost socotit de Cancelarul Hitler că merită să intre în rândul vitejilor. Este o cinstire care s'a făcut personal d-lui General Antonescu care se răsfrânge şi asupra României.

Comandantul de căpetenie al armatelor româno-germane a mulţumit Fuehrerului asigurându-l de încrederea şi devotamentul Ţării Româneşti şi al Conducătorilor ei.

GENERALUL ANTONESCU

După această scurtă ceremonie, cei doi Conducători însoţiţi numai de Feldmareşalul Keitel şi interpretul Schmidt s'au retras într'o sală alăturată.

In timp ce cei doi şefi de Stat urmau discuţiuni importante pentru mersul războiului, Generalul Schobert în numele Fuehrerului acordă d-lui general Ioaniţiu Şeful de Stat Major a armatei Române, Crucea de Fier clasa I şi a II.

La orele 9.20, Fuehrerul îşi ia rămas bun dela d. General Antonescu şi suita şi pleacă însoţit de suita sa.

După plecarea Cancelarului Hitler, Comandantul de căpetenie al armatelor româno-germane se întreţine cu Generalul von Majersky.

La orele 1 petrecut de întreaga suită în frunte cu Feldmareşalul von Runstedt, d. General Antonescu este condus la aeroport. La înapoierea pe frontul românesc o companie de onoare germană dă onorul noului Cavaler al ordinului Crucea de Fier.

Germanii din România omagiază pe d. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului

Telegrama d-lui Manfred von Killinger, ministrul Germaniei la Bucureşti

Ministrul Germaniei la Bucureşti, d. Manfred von Killinger, a trimis d-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, următoarea telegramă, cu prilejul decorării sale cu ordinul Crucei de Cavaler al Crucii de Fier:

„Mult stimate Domnule General!

Cu prilejul distincţiunii ce vi s'a acordat, vă exprim, atât în numele meu cât şi al cetăţenilor germani din România, cele mai cordiale felicitări.

Suntem mândri de Comandantul armatei române, aliate.

v. KILLINGER

Soldaţi germani înaintând sub focul duşman în Basarabia

Troiţă din Basarabia

Identificarea Bisericii anglicane cu duşmanii lui Dumnezeu

Iţi stă mintea'n loc! Episcopul de Canterburry, marele păzitor al moralei anglicane, care, după cum ne aducem aminte, a mai intervenit, şi altă dată întru apărarea prestigiului Albionului şi al rigidelor principii engleze, a făcut acum un nou gest „epocal" ce va rămâne printre marile ciudăţenii ale lumii.

Arhiepiscopul de Canterburry a dat binecuvântarea sa creştinească armatei bolşevice. Auziţi: binecuvântare „creştinească" distrugătorilor de biserici, profanatorilor de altare creştine, tăgăduitor şi duşmanilor lui Dumnezeu, distrugătorilor de suflet, de omenie şi de respectare a oricărui drept cu care Creatorul a înzestrat fiinţa omenească.

Dar binecuvântarea s'a dat. Ce fior va fi produs ea în sufletul, în conştiinţa bolşevicilor? In sufletul acelora, cari nu cunosc fiorul credinţei în Christos, cuvântul sfintei evanghelii, sensul mântuirii creştine, nădejdea în fericirea împărăţiei veşnice, iubirea aproapelui, pocăinţa, sfintele taine şi atâtea alte virtuţi creştineşti în numele cărora păstoreşte Arhiepiscopul de Canterburry.

Am vrea să avem în faţă textul răsunătoarelor şi convingătoarelor predici rostite până azi în catedralele anglicane împotriva bolşevismului şi a comunismului. Multe din ele au vibrat pe înseşi buzele Binecuvântătorului de azi. Ce contrast în faţa veacurilor! Ce moment de căi care pe conştiinţa evanghelică şi de răsturnare a tuturor principiilor creştine!

Dacă alianţa militară dintre Anglia şi Soviete a constituit, în faţa lumii civilizate, o faptă odioasă, acest de-al doilea gest britanic constitue o adevărată monstruozitate. Nu putem explica în niciun chip. Oricare din manevrele britanice în războiul actual îşi poate găsi o explicaţie, dela interese până la ură, numai aceasta nu.

Hotărât lucru: Englezii s'au şi molipsit dela bolşevici. Dacă Episcopul de Canterburry, regulatorul virtuţilor anglicane, crede că a săvârşit un act plăcut lui Dumnezeu, atunci am putea să-i răspundem cu nemuritoarele versuri cu care se încheie poezia „Mortua est" a lui Eminescu:

De e sens într'asta, e'ntors şi sfânt
Pe palida-ţi frunte nu-i scris Dumnezeu.

Inalt Prea Sfinţia Sa s'a identificat, deci, cu ţelurile şi cu practicile bolşevicilor. Este replica pe care Anglia creştină o opune cruciadei pe care popoarele creştine ale Europei o întreprind, cu uriaşe jertfe de sânge şi de viaţă, împotriva ateismului şi a barbariei bolşevice. In timp ce Europa întreagă s'a asociat la acest război sfânt pentru nimicirea ateismului şi salvarea omenirii civilizate din gura celei mai grave primejdii, Marea Britanie a devenit tovarăşa iadului bolşevic, asociindu-se la lupta contra lui Dumnezeu a Bisericii şi a Omului.

(Continuare în pag. 3-a)

PENTRU REFACEREA BASARABIEI

Minunea cea mare şi sfântă s'a înfăptuit: Pământul voevodal al Basarabiei şi Bucovinei se găseşte astăzi din nou în mâinile noastre. Vitezele armate româno-germane, sub comanda de căpetenie a Generalului Antonescu, au alungat hoardele bolşevismului uzurpator până departe peste Nistru şi Bug. Jugul tiraniei păgâne a fost scuturat. Bucuria tuturor Românilor e mare, dar mai mare este bucuria noastră, fraţi Basarabeni, cari după un an de pribegie sau de îmbilare streină, ne regăsim în sfârşit, liberi pe pământul în care ne-am născut şi în care, ani după ani, ne-am legănat nădejdile noastre de viitor.

In suferinţa noastră am avut pironiţi alături ţara de dincoace de Prut. Timp de un an, cei de acolo au fost mereu cu ochii la noi, cu inima sfâşiată, lipită de durerea noastră. Singura noastră mângâiere, ca şi singura noastră forţă în suferinţa înstreinării, a fost aşteptarea nerăbdătoare a ceasului când ne vom regăsi liberi pe pământul sfânt al gloriosului Ştefan Voevod.

Şi ceasul acesta a venit.

Dar o putere mai presus de mintea noastă a făcut ca orice bucurie mare să fie întovărăşită de o durere asemănătoare. Şi, iată că la bucuria noastră fără margini se leagă durerea că Basarabia de astăzi e alta decât Basarabia cotropită acum un an: că războiul, care s'a dus pentru desrobirea ei, i-a schimbat cu desăvârşire faţa; că bolşevicii, în fuga lor din faţa armatelor biruitoare ale Generalului, au devastat frumoasele şi înfloritoarele aşezări de altă dată, semănând pretutindeni ruine şi dezastru, că gospodăriile noastre nu mai sunt aşa cum le-am lăsat şi că, pentru refacerea lor, trebue să înceapă acum o muncă nouă, o muncă uriaşă, la care cu toţii trebue să punem umărul.

Generalul Antonescu v'a promis acum un an, ca jugul sovietic va fi scuturat. Şi promisiunea lui este astăzi îndeplinită.

Generalul vă promite de astădată că tot ce bolşevicii au stricat va fi reclădit. Şi nu va trece mult, şi această nouă făgăduinţă a Generalului va fi împlinită.

(Continuarea în pag. III-a)

CULTURA POPORULUI

Cursul de gospodărie organizat de căminul cultural din com. Ignaţei, jud. Orhei

O AMINTIRE

Eram în comuna Ciumelele, în vremea războiului trecut, — comună mare, cu pretenţie de târguşor, cu poştă, farmacie, măcelărie şi multe [illegible], pomojnie — şi alte instituţii. Populaţia, în cea mai mare parte rusească, era împărţită în popovi, bez-popovţi, anabaptişti, molocani — ba şi protestanţi.

Primăria se găsea într'o casă cam dărăpănată şi prost îngrijită, fără garduri şi păstrând încă urmele trecerii bolşevicilor pe acolo.

Soldaţilor mei, obişnuiţi acum cu Basarabia, nu le mai făcea impresie nimic din toate cele văzute. Şi — cu [illegible] — se învăţaseră şi cu acest nou fel de viaţă.

Ieşiţi de la Răsoare din tranşee, după ce stătuseră acolo şapte-opt luni, se simţeau bine acum, într'un fel de vacanţă fără de sfârşit. Întrucât programul meu, în afară de instrucţie, nu cuprindea altceva decât plimbări, jocuri, râsete şi mâncare, [illegible] dorul de demobilizare, pentru a ajunge mai repede acasă, se [illegible] deopotrivă pe toţi.

Şi în aşteptarea aceasta, în preajma Paştelui anului 1918, soldaţii [illegible] în curtea cazărmii aflată în localul casei obşteşti nişte [illegible] de năzdrăvane, că soldaţii ruşi şi rusoaicele [illegible] cu gura căscată. Şi [illegible] — şi pleacă.

Aiurea, în mijlocul largii şosele, se jucau vestitul ţic, sau poarca, sau [illegible].

Ce mare impresie făceau aceste jocuri asupra ruşilor, — şi mai ales buna înţelegere dintre ofiţeri şi soldaţi, căci noi ofiţerii, făceam pe arbitrii...

Nedumerirea ruşilor devenea însă comică, atunci când vedeau că, deşi eram atât de amestecaţi ofiţerii cu soldaţii, totuşi soldaţii păstrau o purtare de desăvârşit respect faţă de ofiţerii lor. Şi eram după doi ani de război, de încercări, de ierni grele, de lipsuri...

Într'o zi, mă găseam în mijlocul soldaţilor mei, care, pe echipe, jucau diferite jocuri. Rusimea, [illegible] şi râdea cu poftă de hazul jocurilor. Într'o clipă am scos fluierul şi, surâzând, făcui semnul [illegible] de „adunare". În mai puţin de un minut, cei 180 de soldaţi ai companiei mele erau în front, aliniaţi, în spatele meu, nemişcaţi — şi gata să execute orice ce s'ar fi ordonat.

Ruşii au rămas încremeniţi — şi dacă făceam [illegible] „manevră", era, mai ales, ca să arăt câtorva din sat, care [illegible] cam bolşevism, că nu merge aşa [illegible] cu asemenea minunaţi soldaţi. Şi le-a trecut pofta...

Şi iată că, în una din zilele pline de soare ale Paştelui, îndreptându-mă spre primărie, — zăresc de departe un grup mărişor de soldaţi uitându-se la firma de tinichea care era atârnată deasupra uşii de la intrare.

Mă apropii — şi zic lui Munteanu sergentul:

— „Ce faceţi aici?"

— „Domnule căpitan, [illegible] frumos" — îmi răspunse sergentul, arătându-mi firma.

Mă uit: o firmă rusească fusese schimbată încă cu una românească, pe care distingeam cuvântul de „upravlenie", adică primărie. Firma rusească era veche şi [illegible] de ploi. Cuvintele ruseşti se [illegible], şi [illegible] vechiul fond al firmei: albastru ca cerul.

Atras de curiozitate, mă apropii mai mult — şi, cu inima tresărită de un fior, disting aproape bine, vechea inscripţie a firmei: „România, comuna Ciumelele, plasa Domnaide, judeţul Bolgrad", iar în mijlocul ei vechea marcă a Ţării Româneşti.

Şi cu cât priveam mai mult, cu atât mi se părea că cele de pe urmă [illegible] ruseşti se şterg; şi tot mai limpede ies la iveală vorbele ţării mele. Părea că dintr'o adâncime, răsare şi [illegible] un [illegible] drag, o viaţă dispărută [illegible], [illegible] fără nume, — şi tot în clipa aceea, întorcându-mă spre soldaţii mei, am văzut că toţi priveau [illegible] — şi [illegible] în acelaş chip. În [illegible] luminilor ochilor apăru o rouă de lacrimi.

Am ridicat din umeri şi le-am spus:

— „Ce vreţi, măi băieţi?... Se vede treaba că este o dreptate pe lumea aceasta..."

Iar Moş Brânzei, bătrânul companiei, care [illegible], răspunde:

— „De când îi spun, dom'le căpitan, la camarazi [illegible] — şi el nu prea [illegible]..."

Şi am râs atunci cu soldaţii mei, cuprinşi de-o curată încântare...

De atunci sunt douăzeci şi trei de ani — şi de câte ori îmi aduc aminte de această întâmplare [illegible] Moş Brânzei, [illegible] — că adică dreptatea lui Dumnezeu nu moare niciodată.

Al. Lascarov-Moldovanu

RĂBOJUL CAMINELOR CULTURALE

Instinctul conservării naţionale

În anul 1918 pe când făceam exproprierea moşiilor marilor proprietari din judeţul Hotin plasa Romancăuţi-Secureni, am mers cu emoţie şi curiozitate dealungul malului Nistrului trecând prin sate ca Vasilăuţi, Răspopinţi, Ojeva, Lomacinţa şi altele, pomenite în hrisoave şi cărţi domneşti dela Ştefan cel Mare şi alţi Voevozi ai Ţării Moldovei. Găseam destule infiltraţii străine: mulţi Moldoveni cu nume curate: Ursu, Bejenaru, Crăciun, etc., cari abea mai ştiau româneşte, dar şi mulţi bătrâni cari nu ştiau nici un cuvânt rusesc, ci vorbeau dulcea limbă străbună care trecea peste sufletul nostru ca un arcuş măestrit purtat pe nişte corzi bine acordate.

Îmi aduc aminte de o bătrânică, boeroaică, cu dantelă pe cap, cu rochie neagră, largă, bogată, şi cu pantofi de brunel care îşi apăra cu cerbicie moşioara moştenită din străbuni, pe care o cereau cu îndârjire mai ales sătenii cu nume străin. Cucoana Anastasia Bejenuţă, din Ojeva, avea peste 80 de ani, nu mai avea nici un urmaş direct, dar se lupta cu îndârjire şi sclipiri de tărie în ochi să nu cumva să treacă vreo palmă din pământul de baştină, în stăpânirea unor pripăşiţi în hotarul Moldovei.

De pe malul stâncos al Nistrului priveam, dincolo, peste apă, câmpia întinsă a Ucrainei de pe întinsul căreia răsăriteau uneori bubuituri de tun, semnalând că pe acolo revoluţia bolşevică îşi lărgea şi înfingea stăpânirea.

Soldatul grănicer, ţăran de pe cine ştie ce plai românesc, îşi făcea patrularea pe malul de hotar şi uneori se oprea privind şi el către întinsurile cari se încreţeau spre orizontul depărtat, şi poate nu-şi dădea seama că el ţăranul, dealtfel străin de carte, apăra acolo la hotarul de răsărit al României şi al Europei o civilizaţie şi o cultură cari erau nu numai ale neamului lui, ci ale mai multor şi mai vechi şi mai numeroase neamuri.

Când după 14 ani am început să însemn la răbojul Căminelor Culturale tot ce merita să fie reţinut din activitatea acestor modeste aşezăminte săteşti, de solidaritate, înfrăţire şi muncă ordonată, am fost silit să înregistrez un fenomen ce mi se părea interesant atunci, dar care astăzi capătă proporţii pe care atunci nu le bănuiam.

Puţini ştiu, desigur, că stăpânirea rusă a dus în secolul de răpire a Basarabiei o politică naţională rusă înverşunată prin colonizările pe care le-a făcut în mijlocul provinciei, căutând astfel să despartă massa românească dela Prut de massa românească puternică, cu rădăcini adânci în trecut dela Nistru. Ruşii au vrut să rupă şi să împiedece legătura dintre cele două masse de Moldoveni pentru a putea rusifica mai uşor pe cei de pe malul Nistrului.

Planurile acestora n'au reuşit. Moldovenii dela Nistru, au rămas Moldoveni şi păstrători mai buni ai moştenirii sufleteşti primită de la moşi şi strămoşi.

Când au început să se înfiinţeze Cămine Culturale şi populaţia sătească a început să priceapă foloasele pentru ele, n'a rămas sat moldovenesc de pe malul Nistrului fără Cămin Cultural.

Începând dela ţinutul Nistrului spre ţinutul Hotinului, găsim Cămine în satele Palanca, Tudora, Cercemaz, Olăneşti, Purcari, Răscăeţi, din jud. Cetatea Albă; Ciobruciu, Talmaz, Copanca, Chiţcani, Varniţa, Teiu, Şerpeni, Puhoceni din jud. Tighina; Dubăsari, Corjova, Mălăeşti, Vadu lui Vodă din ţinutul Lăpuşna; Oxentea, Criuleni, Molovata, Jora de jos, Jora de mijloc, Jora de sus, Aslâmoa, Lalova, Lăbarna din ţinutul Orhei; Vadu Raşcu, Ciripcău, Japca, Sănătăuca, Temeleuţi, Vărăncău, Zalucin, Cosăuţi, [illegible], Sloboda Rughi, Arioneşti, Călărăşeuca, Otaci din jud. Soroca; Vasilăuţi, Răspopinţi, Naslavcea, [illegible], Atachi din jud. Hotin.

Mai sunt şi alte sate curat Moldoveneşti, pe cari nu mi le amintesc acum.

Pe tot lungul apei de hotar şi ori unde obştea satului cuprindea Moldoveni, adică aproape în toate satele de pe Nistru, au răsărit Cămine Culturale afiliate Fundaţiei Regale, cu sediul în Capitala României.

Fenomenul acesta nu s'a întâmplat pe malul Prutului care şi el udă Basarabia pe tot lungul ei. Satele de pe Prut sunt toate moldoveneşti şi au legătură liberă şi uşoară cu satele din vechiul regat.

Cum se explică această deosebire? Cine a provocat-o? N'a provocat-o nimeni. Nici un propagandist al Fundaţiei n'a umblat prin aceste sate; de altfel Fundaţia nu are propagandişti plătiţi.

Moldovenii din satele de la hotarul spre Rusia bolşevică şi-au înfiinţat singuri Căminele Culturale, cu bibliotecile lor pentru popor, cu cor bisericesc şi laic, cu echipe [illegible], cu jurnal vorbit, — într'un cuvânt, cu trăire curat românească.

Aceşti Moldoveni de la hotarul de răsărit al ţării şi-au făcut singuri pavăză sufletelor şi au încredinţat îndrumarea lor statornică, cinstită şi românească preotului, învăţătorului şi gospodarilor „bărbaţi de încredere" din satul lor, pe cari i-au ales în Conducerea Căminului Cultural.

Soldatul grănicer nu mai patrulă singur de-a lungul graniţei; alături de el, asigurându-i spatele, îl întăreşte sufletul Moldovenilor din Satele Moldovene de pe hotar, cari îşi afirmă şi leagă năzuinţele lor, prin Căminul Cultural, de Fundaţia Regală „Regele Mihai I", instituţie de cultură şi duh românesc din Capitala Ţării.

Instinctul conservării naţionale i-a călăuzit, şi de data aceasta, pe cea mai bună cale de apărare a lor şi a neamului. Ei şi-au adus în sat suflet şi gândire românească şi s'au adăpat cu mulţumire dela ele fără ca să ştie că fac operă de ziditori de conştiinţă şi vârtoşenie românească.

Ion Dârzu

Ţărancă din Basarabia

Echipierul-student face şcoală de bibliotecari cu tinerii săteni

Acţiune constructivă în Basarabia

Strămoşii noştri au preţuit totdeauna ţinutul dintre Prut şi Nistru pe care îl socoteau a fi trup comun cu Moldova dintre munte şi Prut.

Aşezările numeroase şi întinse de oameni care nu erau altceva decât Moldoveni, după limbă, după port şi după obiceiuri, au fost mărturii vii, care au împins pe toţi Domnii mari ai Moldovei să poarte grija Basarabiei. Cetăţile de pe malul Nistrului sunt mărturii ale unei necesităţi [illegible] dealungul veacurilor. Puterea de viaţă şi legătura cu pământul Basarabiei a acestor Moldoveni [illegible] din fire, dar stăruitori şi păstrători în toate cele rămase din moşi-strămoşi, au îngăduit neamului românesc să rămână stăpânul de drept al acestui [illegible]. Năpăstuirile şi [illegible] veacurilor, n'au putut să schimbe străfundul sufletului şi viaţa românului basarabean. [illegible]

Formele vechi de viaţă familiară şi sătească, pe care le desluşim din realitatea satelor de azi din Basarabia, sunt valori autentic româneşti care nu pot fi tăgăduite de nimeni. [illegible]

[illegible] Trezirea sănătoasă şi conştientă a tuturor Românilor pentru [illegible] a Basarabiei, s'a produs cu toată puterea după dezrobirea din 1918. [illegible]

[illegible] după cedarea din 1940, o sumă de articole şi studii prin care s'au arătat înfăptuirile mai de seamă din timpul stăpânirii româneşti.

Erau cu atât mai necesare aceste informaţii publice, cu cât propaganda sovietică tindea să convingă lumea că România nu merită să stăpânească pământul basarabean, fiind lipsită de spirit constructiv. Era un neadevăr strigător. Se tăgăduia însă [illegible] preocuparea cea mai mare a tuturor cercurilor româneşti cu răspunderi: ridicarea Basarabiei din starea de mizerie în care rămăsese în urma sutelor de ani de răpiri, prădăciuni şi pustiiri cauzate de hoardele nelegiuite din stepele Rusiei. Basarabia era în mintea tuturor. Statul pornise o campanie de construcţii de căi de comunicaţii şi aşezăminte, care aveau să înlesnească şi să ridice viaţa economică şi sanitară. Acţiunii de stat i s'a alăturat acţiunea particularilor, care s'a manifestat în Basarabia poate cu mai multă tărie decât în celelalte părţi ale Ţării.

Mişcarea culturală pornită şi stimulată de Fundaţia Culturală Regală „Regele Mihai I" a avut mare răsunet în satele basarabene, unde se simţea dureros lipsa de îndrumare spre o cultură autentic românească. Ideea Căminului Cultural a prins [illegible] în Basarabia şi a devenit faptă [illegible] în satele, care [illegible] să se închege în obşte conştientă de interesele şi rosturile ei. Mişcarea Căminelor Culturale din Basarabia a dovedit [illegible] şi un entuziasm, care au demonstrat tuturor necesitatea unei vieţi noui pentru românii de aici. [illegible] vieţii şi sufletului basarabean s'a desvăluit când satele au fost cercetate, cunoscute în adâncul lor şi îndrumate de echipele monografice sau de echipele culturale ale prof. Gusti. Zeci de sate, ani şi ani dearândul au găzduit echipe de tineri studenţi şi technicieni, primindu-i cu inima deschisă, arătându-le toată bogăţia de tradiţii, artă şi [illegible], urmându-le sfaturile şi exemplele.

Satele basarabene au cunoscut bucuria înfrăţirii intelectualilor cu ţăranul muncitor, uniţi şi încordaţi într'un acelaş scop: ridicarea nivelului vieţii satelor şi chemarea [illegible] spre izvorul tăriei neamului românesc: satul. Acum, când Basarabia a fost readusă cu jertfă de sânge la trupul patriei, când aproape totul va fi luat dela început, experienţa [illegible] străbătută de spiritul constructiv şi realist pe care o posedă căminele Culturale va fi [illegible] românească pe care Statul Român o va întreprinde.

V. Cojocaru

O carte nouă despre drepturile Românilor asupra Basarabiei

Într'un volum de curând apărut în limba germană sub titlul: Bessarabien, Rumänische Rechte und Leistungen (Basarabia. Drepturi şi înfăptuiri româneşti), d. dr. Ion Prună tratează trei chestiuni de o deosebită importanţă: 1. Dreptul Românilor asupra Basarabiei 2. Basarabia în cultura românească şi 3. Înfăptuiri româneşti în Basarabia.

Dreptul Românilor în Basarabia este justificat în trei chipuri deopotrivă de valabile: geografic, istoric şi etnografic.

În adevăr, privită sub aspectul geografic, Basarabia este „o ţară carpatină". Configuraţia terenului ei este o prelungire a ţinutului carpatic, având aceeaşi structură geologică ca şi acesta. În această stare, Basarabia era încă din vremea Dacilor şi până în zilele noastre un spaţiu natural, naţional şi politic, unde se întindea populaţia carpatină. Autorul adaoge în sprijinul acestui adevăr menţiunea că: „Şi astăzi locuitorii români ai Basarabiei prezintă trăsături comune cu „mocanii" locuitori dela munte; există chiar sate ai căror caracter transilvănean la obârşie nu s'a pierdut nici până astăzi" (pag. 17). Legată în chip nedespărţit cu restul Moldovei şi întregind minunat de bine spaţiul economic al Moldovei, provincia dintre Prut şi Nistru a avut crudul nenoroc să fie anexată de Ruşi la imperiul lor în 1812, cu tot protestul energic al boerilor moldoveni împotriva acestei anexări.

Istoria deasemenea recunoaşte Românilor drepturi incontestabile asupra Basarabiei. Contrar argumentului invocat de Ruşi, că ei au anexat Basarabia ca teritoriu turcesc, iar nicidecum ca un teritoriu ce ar fi aparţinut vreunui Stat român care politiceşte nici nu era pe vremea aceia, se poate totuşi susţine pe temeiul situaţiei istorice de atunci, că această provincie făcea ea însăşi parte integrantă din Statul moldovenesc, care şi-a păstrat factura sa deosebită dela întemeiere şi până la contopirea cu principatul muntean la 1859.

În sfârşit, drepturile Românilor asupra Basarabiei sunt confirmate şi de o serie de date etnografice. Acestea mărturisesc că populaţia Basarabiei este în majoritate românească (75%); că Românii sub numele de Moldoveni sunt o spiţă de neam, care de secole au populat nordul şi centrul Basarabiei putând fi consideraţi ca singurii locuitori băştinaşi ai acestui ţinut.

Chiar Ruşii au fost nevoiţi să recunoască predominanta covârşitoare a elementului românesc în Basarabia şi să se gândească la eventuale răsturnări de situaţii, ca cele prevăzute bunăoară de generalul Kuropatkin la 1910, când afirma: „În viitor Basarabia se va reîntoarce la România pe cale paşnică sau în urma unui război, căci unirea Românilor este de neevitat".

Privitor la locul pe care-l ocupă Basarabia în cultura românească, autorul indică o serie de contribuţii basarabene la cultura totală a poporului român. Aria şi poezia populară arta şi cultura religioasă sunt cele mai vechi manifestări ale culturii româneşti, la care au participat cu sufletul şi cu puterile lor de creaţie şi Românii basarabeni. O dovadă pentru aceasta este faptul că portul şi graiul lor nu diferă decât puţin de portul şi graiul fraţilor lor din Moldova şi Bucovina. Variante ale aceleiaşi balade populare sau doine le găsim pe ambele maluri al Prutului ca şi pe toate meleagurile locuite de Români. Apoi, în ce priveşte unitatea culturală pe care biserica şi literatura religioasă o asigură unui popor, este iarăşi de remarcat că biserica basarabeană ca şi literatura religioasă creată în jurul ei, nu s'au deosebit cu nimic în decursul istoriei a fi determinate în desvoltarea lor de alţi factori spirituali sau materiali decât cei care stau la baza întregei desvoltări a spiritualităţii noastre religioase. „Cărţile bisericeşti d'după care se citeau Liturghia şi Evangheliile, precum şi cărţile bisericeşti de rugăciune sunt aceleaşi în bisericile şi mănăstirile basarabene ca şi în restul ţării". Chiar şi după anexarea din 1812 se oficia Liturghia în biserica basarabeană după vechile cărţi bisericeşti tipărite la Bucureşti sau la Iaşi.

Cu toate încercările dictate de stăpânirea rusească, cărţile româneşti religioase au continuat să apară.

Scriitori de origină basarabeană, ca: Alexandru Hasdeu, poetul Costache Stamati, Alecu Donici, Alecu Russo s'au încadrat prin creaţiile şi produsele lor literare în pleiada totală a scriitorilor neamului nostru din prima jumătate a secolului XIX. Apoi scriitori cu preocupări sociale în scrierile lor, ca Bogdan Petriceicu Haşdeu, Dimitrie Moruzi, Zamfir Arbore şi C. Stere au căutat în a doua jumătate a secolului XIX şi chiar în primele două decenii din secolul nostru să contribue la întărirea legăturilor spirituale ale Românilor din Regatul liber, unde se refugiaseră cu Românii din Basarabia stăpânită de Ruşi.

După unirea cu patria mumă, Basarabia a atras atenţia şi grija deosebită a Statului Român întregit asupra refacerii ei economice şi culturale. Statul român a depus toată stăruinţa, ca să se reintroneze în această provincie o viaţă naţională nouă sprijinită pe dreptate şi conformă cu tendinţele de desvoltare al neamului românesc liber. Aplicarea reformei agrare printr'o echitabilă împroprietărire a ţăranilor basarabeni, ridicarea agriculturii, organizarea şi intensificarea activităţii industriale, înălţarea vieţii culturale, lupta împotriva analfabetismului, grija pentru sănătatea poporului şi asistenţa socială şi, în sfârşit, progresele tehnice realizate în această provincie în decursul celor 20 de anni de administraţie românească, sunt atâtea realizări şi înfăptuiri temeinice, care dovedesc cu prisosinţă efectul străduinţelor Statului român de a integra viaţa Basarabiei în ritmul viu şi firesc al vieţii şi culturii noastre naţionale.

Cartea, tipărită la Imprimeria Naţională, cuprinde 88 pagini, 12 vederi ce ilustrează diferite realizări pe tărâmul vieţii economice şi culturale a Basarabiei, o bogată bibliografie şi se încadrează în noua colecţie intitulată „Cărţile-Dacia", colecţie ce se tipăreşte în toate bune condiţiuni la Imprimeria Naţională.

Const. D. Gh.

RĂSĂRITUL ARDE

Ziarul „ULTA", tribuna ucrainienilor din România, scrie următoarele:

„Sute de ani un întunerec beznă acoperea Răsăritul Europei. Încă de pe timpurile marelui cneaz al Kievului și ai cneji lor Sviatoslav, Oleg, Vladimir cel Mare, Iaroslav cel Înțelept și alții, poporul ucrainian a gemut, cu excepția unor scurte perioade de libertate (perioada statului liber cazacesc și cea a încercărilor recente de a dobândi libertatea), într'o neagră robie.

„Se pare că până și Kievul cel mândru, care a fost cândva centrul cultural al Europei răsăritene, de unde se împrăștia, peste toate teritoriile vecine, lumina învățăturii și a științei și credinței creștine, a decăzut pentru totdeauna. Poporul ucrainian, istovit de lupte seculare, mai întâiu împotriva hoardelor sălbatice venite dinspre Răsărit, iar apoi împotriva năvălitorilor aproape sălbatici, dela Nord, lupta pe care el lea dus pentru a se apăra nu numai pe el însuși dar și toată Europa civilizată, a fost silit în urma armei să cedeze locul său mai întâi vecinului său apusean, Poloniei, iar mai târziu celui dela miazănoapte, Moscovei.

„Nu o singură dată, în decursul veacurilor, se aprindea Răsăritul. Aceasta se întâmpla oricând poporul titan, poporul ucrainian își manifesta voința de a-și cuceri o viață independentă. Au curs râuri de sânge ucrainian și străin. Lumea însă, care deobiceiu compătimea pe ucrainieni, nu se grăbea să le vină în ajutor, iar atunci când aceasta se întâmpla, ajutorul venea prea târziu.

„Este deci ușor de închipuit câți sânge și câte lacrimi ar fi putut să economisească Europa dacă ar fi avut, încă de mult, un stat ucrainean drept pază la Răsărit. Să luăm bunăoară perioada de lupta pentru libertatea ale ucrainienilor, perioada dintre anii 1918—1920. Nu ar fi oare situația Europei de azi cu totul alta, cu mult mai bună, dacă țările europene ar fi arătat atunci mai multă înțelegere față de străduința poporului ucrainian de a-și crea un stat propriu? Deaitfel, nici de un ajutor direct nu era nevoie, ci cel puțin ca să nu fie sprijiniți dușmanii ucrainienilor.

„Dar, toate acestea au trecut în domeniul istoriei. Astăzi Răsăritul este din nou în flăcări. Popoarele Europei renăscute, conduse de marele și genialul Fuehrer al Germaniei, s'au hotărît, aproape în ultima clipă, să îndrepte greșala pe care o săvârșise ele au înfăptuit-o în trecut. Solidaritatea, ca niciodată până acum, ele plătesc acum datoria pe care o aveau față de poporul ucrainian, îndurerat și schingiuit.

„Iar poporul ucrainian, rupt cu forța din familia popoarelor civilizate, se întoarce acum cu bucurie în sânul acestei familii și este gata să-și îndeplinească și mai departe cu conștiinciozitate misiunea sa în Europa cea nouă".

Punerea la punct a propagandei mincinoase dela Londra

Declarațiile d-lui dr. Goebbels, ministrul Propagandei Reichului

BERLIN, 8 (Rador) — In revista săptămânală „Das Reich" d. dr. Goebbels, ministru al Reichului, se ocupă de dilettantismul propagandei britanice, care a sporit de când, în urma retragerii d-lui Duff Cooper, se află sub ordinele succesorului său, d. Brendan Bracken.

D. dr. Goebbels subliniază că a devenit extrem de plictisitor să se tot desmintă minciunile noului ministru britanic al informațiilor, căci întreaga sa campanie de minciuni, care se concentrează mai ales asupra unor pretinse destituiri de personalități civile sau militare germane din funcțiile lor și asupra internărilor în tabere de concentrare, asupra sinuciderii și condamnării lor, trebue să se desmintă dela sine.

Ministerul Reichului constată că țelurile acestei campanii sunt departe de limpezi. Pe Anglia nu o interesează câtuși de puțin dacă toate aceste svonuri corespund sau nu adevărului. Pe ea o interesează numai faptul răspândirii lor și dacă poporul german le dă crezare. Acesta însă nu le acordă nicio atenție și își vede mai departe de treabă.

Este cert că englezii nu mai sunt în măsură să aducă un ajutor cu adevărat eficace aliaților lor bolșevici, cu excepția acestei campanii de minciuni, care însă nu poate să vatăme câtuși de puțin Germaniei, căci ea nu schimbă întru nimic faptele.

Pe de altă parte, continuă d. dr. Goebbels, nu este vorba de un războiu pe două fronturi, așa cum ar dori d. Bracken. Dacă aviația engleză bombardează orașele germane în timpul nopții și distruge cartierele locuite, aceasta s'ar fi întâmplat și în cazul când Germania nu ar fi fost angajată la răsărit.

Și ministrul încheie spunând că politica britanică în cursul acestui războiu s'a remarcat, contrar tradiției engleze, printr'o folosire prea rapidă și prematură de cuvinte. Iată motivul tuturor marilor înfrângeri engleze.

Noi nu avem impresia, mai adaugă ministrul, că Anglia este foarte sigură în acest moment, căci cel care este sigur de un anumit lucru nu are nevoe să înșele, așa cum fac primul ministru Churchill și tânărul său om dela ministerul informațiilor. Această ofensivă de minciuni va da greș ca și toate celelalte ofensive de până acum ale primului ministru englez, fie că se referă la domeniul militar, fie că se referă la propagandă.

PENTRU REFACEREA BASARABIEI

(Urmare din pagina I-a)

Dar pentru aceasta Generalul trebue ajutat.

Guvernul Țării, a hotărît să facă apel la toți Românii cu dragoste de moșie și cu inimă caldă pentru frații lor căzuți în nevoe, să subscrie, fiecare după puterile lui, la noul împrumut al Reîntregirii care va fi lansat zilele acestea.

Va fi un împrumut, care va aduce banii necesari pentru reconstrucția gospodăriilor basarabene pârjolite de bolșevicii fără Dumnezeu. Subscriind la acest împrumut, fiecare Român va face un act patriotic pe care generațiile viitoare vor ști să-l aprecieze cum se cuvine; dar va face în acelaș timp și unul de prevedere și de chibzuință, căci banul dat astăzi Statului, nu numai că se va bucura de siguranță deplină, dar va fi chiar sporit, căci guvernul a hotărît să dea subscriitorilor o dobândă de 5 la sută, adică o dobândă mai mare decât aceea pe care o pot oferi astăzi băncile sau alte întreprinderi particulare.

Voi, frați Basarabeni, veți fi cei dintâi care vă veți bucura de roadele împrumutului de Reîntregire. Pentru refacerea gospodăriilor voastre prădate de nemernicii asupritori de până eri, a luat guvernul această hotărîre, pe care tot Românul trebue s'o sprijine cu convingere și căldură.

CASTELUL SPIELBERG

Desmințirea sfruntatelor minciuni engleze

BERLIN, 8 (ULTA). — Informațiile date de ziarele engleze susțin că în castelul Spielberg din [illegible], de o [illegible] istorică, [illegible] întrebuințat ca închisoare pentru prizonierii politici în evenimentele [illegible], au fost închiși mai multe sute de ofițeri germani, din cauza criticelor lor exprimate asupra campaniei din Răsărit. S'a inventat și grozăvia după că din aceștia, 60 ofițeri au și fost împușcați. Din partea [illegible] competentă din Berlin, se declară referitor la acest fapt, că Spielberg din 1939, nu mai servește ca închisoare.

Interiorul închisorii lăsat într'o totală paragină sub administrația cehă, a fost reconstruită după vechile planuri în forma lui originară, necesitând cheltueli apreciabile, contribuind la refacerea acestui castel numeroși artiști și technicieni, pentru a i se reda vechii epoci, încăperile fostei închisori au fost transformate într'un muzeu. Din aceste comunicate reiese în evidență că svonurile engleze n'au nici o consistență, fiind considerate absurde și stupide.

Indemnuri pentru clerul și populația basarabeană

Pastorala P. S. S. Arhiereu Efrem Tighineanu lt. de Arhiepiscop al Chișinăului

Cu prilejul desrobirii Basarabiei, P. S. S. Efrem Tighineanu, lt. de Arhiepiscop al Chișinăului, a adresat o pastorală clerului și dreptcredinciosului popor din Arhiepiscopia Chișinăului.

Pastorala începe astfel:

IUBIȚI FII SUFLETEȘTI,

După un an de groaznică suferință în robia celor fără de Dumnezeu, vedem că se împlinește și cu noi cuvântul Scripturii, — care zice: „Împresurat-ne-au neamurile, dar întru numele Domnului le-am înfrânt, Izbitu-ne-au cu putere ca să cădem, dar Domnul ne-a sprijinit. Strigăte de bucurie și de biruință răsună..., căci dreapta Domnului și-a arătat puterea". (Ps. 117).

Poate pentru greșelile noastre, sau poate numai pentru încercare și îndreptare, îngăduit-a Domnul, ca poporul românesc să fie smerit și umilit anul trecut, mai mult decât toate neamurile din jurul lui. Dar Dumnezeul părinților noștri nu ne-a lăsat, ci a ridicat din mijlocul nostru bărbat puternic în cuvânt și în faptă, — Generalul Ion Antonescu, — pentru ca el să conducă poporul românesc din nou la izbândă, asupra vrăjmașilor, și să reîntregească Patria strămoșească în hotarele ei firești.

Căci iată, colosul bolșevic dela răsărit, ce se prăvălise, anul trecut, ca un munte asupra noastră, se răstoarnă acum înapoi, departe peste granițe și se prăbușește. Numai prin credința în Dumnezeu și prin vitejia ostașilor români și germani s'a înfăptuit această minune, iar scumpa noastră patrie văzându-se izbăvită de jugul păgân, strigă acum împreună cu biserica: „Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu este deajuns spre lauda minunilor Tale".

Mai departe pastorala continuă astfel:

IUBIȚI FII SUFLETEȘTI,

Intre popoarele ce luptă azi împotriva comunismului, s'a angajat cu tot avântul și poporul nostru românesc. El a purces la acest războiu sfânt pentru trei motive:

1. Pentru că românii sunt moștenitorii de drept ai Daciei Traiane, iar bolșevicii ne răpiseră anul trecut o bună parte din pământul strămoșesc, deși se mai aflau în robie încă un milion de frați de ai noștri.

2. Pentru că noi românii suntem aduși pe aceste plaiuri de împăratul Traian, ca să apărăm civilizația împotriva barbarilor, până acolo, până unde se întind urmele strămoșilor noștri Romani—departe peste Nistru.

3. In fine, pentru că totodată suntem și fiii crucii, și ca întotdeauna ne apărăm și astăzi Legea sfântă împotriva noilor păgâni — bolșevicii, cari o prigonesc și o persecută, cum n'a mai fost dela mărturisirii ei de altă dată — sfinții Constantin și Elena.

Să fim mândri dar și să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a chemat în acest războiu, de trei ori îndreptățit pentru noi românii.

Să nu lăsăm însă numai pe seama ostașilor depe front, cari luptând cu vitejie, ne-au desrobit Basarabia și Bucovina, iar acum luptă pentru desrobirea celorlalți frați de sub robia bolșevică; ci cu toții să luăm parte la el, fiecare împlinindu-și datoria la locul unde este chemat să lucreze.

Preoții cărora Mântuitorul le-a spus: „Voi sunteți lumina lumii și sarea pământului", cei dintâi sunt datori să lumineze calea poporului spre întărirea credinței prin faptele cele bune. Cu învățătura Domnului și cu exemplul vieții lor să împrăștie, și să alunge întunerecul rătăcirei sectare și comuniste și să învioreze iarăși viața creștină ortodoxă, atât la sate cât și la orașe. Să săvârșească sfintele slujbe peste tot, în graiul moldovenesc și după rânduielile Bisericii noastre ortodoxe române. Să fie înțelegători față de spiritul vremii și față de nevoile poporului, lucrând în „via Domnului" cu nădejdea în bunurile cele cerești. Să conlucreze cu toate autoritățile de Stat pentru sprijinirea Armatei și a operelor caritabile, îngrijindu-se mai ales de familiile ostașilor plecați la datorie. In fine să se ocupe de aproape cu refacerea bisericilor și a odoarelor bisericești distruse sau înstrăinate de comuniști.

Mănăstirile Basarabiei prin bărbăția și disciplina monahilor lor, să-și regăsească vechiul și frumosul lor drum în viața bisericii basarabene— de focare ale credinței și de gospodării-model pentru popor. Iar cei cari le cercetează să nu caute în ele decât liman de mântuire pentru suflet, și să vadă lipsurile lor materiale, ca să le vină în ajutor, după pilda strămoșilor noștri de altă dată.

Indemnăm totdeodată și pe credincioșii noștri să asculte de adevărații lor păstori sufletești și să nu plece urechea la „lupii răpitori", cari întâmplător s'ar furișa printre dânșii; ci mai vârtos de aceștia să-i vădească autorităților, spre a se lua măsuri împotriva lor. Mai sfătuim pe toți fiii noștri duhovnicești să se supună Stăpânirei, fiindcă Stăpânirea este rânduită dela Dumnezeu; și cel ce se împotrivește Stăpânirei — zice Scriptura — rânduielii lui Dumnezeu se împotrivește. In ordine și pace, fiecare să îngrijească de munca sa, care este tot atât de însemnată pentru izbânda totală împotriva dușmanilor, ca și lupta eroică a ostașilor depe front.

In fine, toți fiii noștri să trăiască în armonie și în dragoste creștinească, pentru ca Dumnezeul părinților noștri să fie mereu cu noi în toate împrejurările. Să nu uităm niciodată, că omul fiind zidit de Dumnezeu cu trup și suflet, el nu este numai cetățean al pământului, ci și al Cerului. Prin urmare adevărata fericire pentru om este numai cea arătată de sfânta Evanghelie și înfăptuită prin iubirea de Dumnezeu și de aproapele; iar nu cum vor s'o realizeze bolșevicii numai pe pământ — și aceasta prin teroare, crimă și ură; fără de Dumnezeu, cu oameni fără suflet, fără morală, fără ideal și fără libertate.

Iată deci, așa zisul „raiu bolșevic", ca și „Turnul Babilonului" ridicat odinioară împotriva lui Dumnezeu, se va prăbuși, rămânând pentru totdeauna numai o tristă amintire. — căci Domnul spune: „Fără de Mine nu puteți face nimic". (Ioan XV, 5).

Al vostru, al tuturor către Domnul rugător,

Arhiereul EFREM TIGHINEANUL
Lt. de Arhiepiscop al Chișinăului.

CĂLDUROASE MANIFESTAȚII DE SIMPATIE ALE POPORULUI GERMAN PENTRU D. GENERAL ION ANTONESCU, CONDUCĂTORUL STATULUI ROMÂN

BERLIN, 8 (Rador). — Toate ziarele publică azi dimineață comunicatul special al Marelui Cartier German, despre decorarea Domnului General Antonescu cu Ordinul Crucea de Fier, acordat cu ocazia eliberării Basarabiei și oferit de către Führer însuși pe frontul românesc.

Ziarele germane publică la loc de frunte comentarii extrem de călduroase asupra acestui eveniment și aduc elogii sincere Conducătorului Statului Român.

Ziarul „Völkischer Beobachter", care publică și fotografia Domnului General Antonescu, scrie în comentariul său următoarele:

„Când în Septembrie anul trecut Generalul Antonescu a preluat frânele Statului în mijlocul haosului în care aceasta ajunsese din cauza politicei criminale a regimului trecut toată lumea era convinsă că omul acesta își luase asupră-și o misiune cu neputință de îndeplinit. Antonescu, care în cursul regimului Carol își putuse da seama că numai consecvența cea mai clară, precum și cea mai mare strictețe poate duce la o întorsătură favorabilă în viața poporului român, a acceptat lupta, cu toate perspectivele ei nefavorabile. El a trebuit să înceapă totul dela temelie. Cine ar fi îndrăznit pe vremuri să facă profeția, că Generalul va cuceri înainte de un an teritoriile răpite din Răsărit, găsindu-se în fruntea armatei sale și având comanda supremă a unităților germane și române ce i-a fost încredințată?

Acest succes nu i-a revenit însă dela sine. El a înțeles să insufle armatei române iarăși spirit, încredere și avânt în luptă, spre a o pregăti pentru marea ei misiune. Din cauza sistemului corupt din trecut, înarmarea României prezenta mari lacune. Totul a trebuit să fie întregit, sporit sau creiat din nou.

In domeniul politicei externe trebuiau zădărnicite toate cercările adversarilor Reichului de a lixa drumul României în sensul intereselor lor.

Antonescu a început această operă ca soldat și a terminat prima ei etapă ca soldat. Sever cu sine însuși și cu colaboratorii săi, el a cerut împlinirea datoriei până la bărbăție. Pentru Reich el a fost un aliat loial și inspirând deplină încredere. Cinstea ce i s'a făcut prin acordarea distincției de Cavaler al Crucii de Fier de către Führer, găsește un ecou adânc în sufletul întregului popor german.

„DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG" comentează acelaș fapt astfel:

„Conducătorul României și Comandantul Suprem Generalul Antonescu este primul străin căruia i s'a acordat Crucea de Fier. Prin acordarea acestei decorațiuni excepționale, Fuehrerul a cinstit un om a cărui viață este închinată în întregime armatei". In continuare ziarul face o scurtă biografie militară și politică a Domnului General Antonescu, relevând îndeosebi meritele sale în timpul războiului de întregire națională, precum și rolul său în stârpirea bolșevismului din Ungaria. Ajungând în fruntea Țării în urma evenimentelor cunoscute — scrie ziarul — Generalul Antonescu a purificat și a pus totul în ordine, aducând Țara ea alături de puterile europene ale ordinei, cu care România a pornit lupta împotriva bolșevismului.

Generalul Antonescu a preluat comanda unităților germano-române, care au pornit de pe pământul patriei sale împotriva Uniunei Sovietelor. Cu această ocazie Generalul a dovedit din nou marea sa capacitate strategică. Generalul și-a asigurat, prin eliberarea Basarabiei și Bucovinei din mâinile Sovietelor, un loc definitiv în istoria patriei sale și a câștigat în acelaș timp, în cadrul acțiunilor militare încheiate zilele acestea, mari merite pentru nimicirea bolșevismului. Acordarea Ordinului Crucea de Fier, pe care i l'a oferit Fuehrerul personal, îi aduce totdeodată mulțumirea și recunoștința Reichului german".

„BERLINER BOERSEN ZEITUNG" scrie următoarele:

„Inaltul ordin german de războiu, pe care Führerul îl acordă Generalului Antonescu, subliniază cu toată evidența pasagiul din comunicatul Marelui Comandament German, după care unitățile germane române sub comanda Generalului Antonescu au trecut Prutul atât de bine apărat de adversari și au eliberat Basarabia din mâinile dușmanului, cu toată rezistența dârză a acestuia și în ciuda terenului extrem de dificil. Această operă militară a Generalului figurează cu demnitate alături de faptele Conducătorului Statului, care a preluat conducerea României în clipe pline de primejdii, a consolidat cu energie, circumspecțiune și mare abilitate și a dus-o, fără ezitare alături de Axă, pentru a-și da partea ei de contribuție la noua ordine europeană. Generalul Antonescu a avut satisfacția ca în lupta contra bolșevismului să intre în ținuturile române răpite de Soviete, ca liberator. Astfel el a adus patriei sale un nou mare serviciu; dar nu numai patriei sale ci, ca om de Stat cu conștiința răspunderii și ca soldat încununat de succese, Generalul Antonescu se găsește în lupta de eliberare europeană în cele mai înaintate rânduri ale frontului. Ordinul Crucea de Fier, acordat personal de Führer, cinstește opera militară a unui bărbat, care este un prieten loial al Germaniei luptătoare și căruia poporul german îi oferă cu toată prietenia, înaltul său respect".

Comentarii asemănătoare, însoțite de fotografia Domnului General Antonescu, publică și celelalte ziare berlineze în edițiile lor de seară, ca: „DER ANGRIFF", „BERLINER LOKAL-ANZEIGER", „ILLUSTRIERTE NACHTAUSGABE", etc.

Cum voiau bolșevicii din Basarabia să pună mâna pe Mitropolitul Gurie

Gradul de perversitate și sadismul bolșevicilor se evidențiază pe zi ce trece din documentele ce se descoperă în urma lor. Printre multele încercări de pervertire a conștiințelor în dorința lor de a chinui până la nebunie și apoi de a omorî pe adversari, este și cazul cu Mitropolitul Gurie. Fiind informați că pe la începutul lunei Februarie, Mitropolitul Gurie fusese ales președinte al Cercului Basarabenilor și că agită problema Basarabiei în Capitala țării, bolșevicii s'au hotărît să-l extermine.

In acest scop au trimis mai mulți preoți în țară cu diferitele grupuri de repatriați, cu obligația de a-l determina pe Mitropolit să se reîntoarcă în Basarabia unde se va simți mai bine ca la București. Se argumenta că la Chișinău există deja un episcop care este susținut chiar de către bolșevici. Din fericire, preoții trimiși înțelegând perfect de bine scopul antichriștilor îl divulgau imediat ce treceau granița.

Atunci bolșevicii au recurs la alt sistem: l-au obligat pe fostul episcop Alexie să scrie Mitropolitului Gurie o scrisoare prin care să-l invite să vină în Basarabia garantându-i o situație mai bună. Pe de altă parte, aceiași agenți ai N. K. V. D.-ului declarau că de îndată ce ar pune mâna pe Mitropolit, l-ar răsplăti, adică l-ar împușca sau în cel mai bun caz, l-ar trimite în fundul Siberiei, pentru actele lui românești.

JERTFA EROILOR

GENERALULUI ANTONESCU IN LUMINA DREPTĂȚII ROMÂNEȘTI

ROMA, 8 (Rador). — „Tevere" publică o telegramă din București în care se relevă satisfacția și bucuria cu care poporul român a primit știrea distincțiunei militare germane acordată Generalului Antonescu, distincțiune care în acelaș timp onorează și pe soldatul român, recunoscându-i-se prin aceasta valoarea de care el a dat dovadă în aprele lupte din Basarabia și Bucovina.

Sub titlul: „Prețioasele rezultate ale operațiunilor române în șase săptămâni de luptă", ziarul „Lavoro Fascista" publică o corespondență a d-lui Mandillo, în care spune:

„Pentru a înțelege exact însemnătatea și valoarea comunicatului german în care se rezumă operațiile militare de pe frontul Oriental, trebuia vizitat acel front. Dar și pentru alte scopuri ar servi vizitarea regiunii de unde a pornit elanul anti-bolșevic al camarazilor noștri români. Această vizită ar arăta:

1. Că sarcina trupelor de sub comanda Generalului Antonescu a fost foarte grea;

2. Că rezultatele obținute în șase săptămâni de lupte sunt similare;

3. Că operațiunile în care sunt foarte favorabile și în curând vor deveni decisive.

Sarcina era foarte grea. Era vorba de a se porni dela frontierele impuse de inamic. Istoria acestor frontiere dintre România și Soviete este prea cunoscută pentru a mai fi amintită. Ajunge numai să ne reamintim acum un an, când Moscova a dat acel ultimatum României, care își găsea cu trudă echilibrul, în prada unor grave probleme interne, izolată din punct de vedere diplomatic în plin războiu european.

Autorul spune apoi:

Merită să fie reprodusă ultima frază a acestui ultimatum, exemplu tipic de cinism diplomatic sovietic. Fără nici o încercare de justificare, fără nici un motiv ofensiv din partea României, Molotov a impus Guvernului Român cedarea Basarabiei și a Bucovinei de Nord. România a cedat. Cum ar fi putut face altfel? Dar în afară de rana produsă în amorul său propriu național, în afară de durerea pierderii unor teritorii pur românești, România s'a văzut obligată să facă față unei probleme militare foarte grave, pe care i-o impuneau noile frontiere. Una era frontiera Nistrului, cu cele trei puncte defensive: Hotin, Tighina și Cetatea Albă cu fortărețe medievale bune pentru defensivă și alta era câmpiile din dreapta Prutului.

Și iată-ne la al doilea punct. Soldații Generalului Antonescu au trecut această frontieră, cu ajutorul marelui lor aliat, în mai puțin de patru săptămâni, luptând zi de zi, oraș cu oraș, câmpie cu câmpie, și au recâștigat toată Bucovina, toată Basarabia și au readus tricolorul românesc la Hotin, Tighina, Cetatea Albă.

Pozițiile de pe Nistru fiind consolidate, soldații români au trecut și marele fluviu, au pătruns adânc în teritoriul vechei Rusii și merg acum spre Bug și Nipru.

Odată cu această înaintare, vine pe tapet o veche socoteală rămasă în suspensie între Moscova și București, problema populațiilor de dincolo de Nistru.

Rămâne surprins vezând aci, de identitatea nu numai a limbei, dar și a obiceiurilor, a costumelor, între locuitorii pe care i-am lăsat la Tighina, la Bălți, la Chișinău și acei de dincolo de Nistru.

Pe malul stâng al Nistrului, în Ucraina de Sud, în sate compacte cu nume moldovenești, trăiesc aproape 600.000 români. Sunt acei care au dat naștere problemei de dincolo de Nistru, problemă care va fi fără îndoială rezolvată potrivit dreptății la momentul lichidării Rusiei Sovietice, moment care se apropie.

Lichidarea aceasta, care se apropie, constitue al treilea punct și se datorește armatei române.

Iată sosit momentul de a exprima o judecată fără pasiune și senină asupra operei îndeplinite de aliații noștri. Ei și-au făcut pe deplin datoria în marele cadru al ofensivei. Ei continuă să și-o facă. Morții români cu care este însemnat drumul, stoarcerea economică, dovedesc îndeplinirea acestei datorii. Trupele care operează dincolo de Nistru continuă marșul lor alături de marii lor camarazi, cu acelaș entuziasm cu care au intrat în Cernăuți și în Chișinău.

După organizarea rezultatelor fulgerătoarei ofensive din Iulie, după consolidarea pozițiilor ce ating Bugul și se apropie de Nipru, se va mai vorbi de eroii Generalului Antonescu".

Indentificarea Bisericii anglicane cu dușmanii lui Dumnezeu

(Urmare din pag. I-a)

Ce au de spus la aceasta, atâți pastori anglicani porniți să creștineze popoarele păgâne și sălbatice din largurile imperiului colonial? De două sute de ani Anglia își justifică extensiunea și cuceririle cu argumentele, că luptă pentru propagarea creștinismului și a civilizației. Dintre toate argumentele britanice, rămăsese acceptabil numai acesta. Acum a căzut și el. Și odată cu căderea lui, s'a prăbușit însuși prestigiul anglican, însuși echilibrul moral al Albionului. Căci de data aceasta nu au făcut o convertire, ci s'a lăsat ei convertit la ateism, la barbarism, la idealul anti-creștin, la lupta de distrugere a Credinței, a Bisericii, a lui Dumnezeu. Așa e văzută azi Anglia de lumea creștină!

UNELTE, MAȘINI, CREDITE...

Urmare din pagina I-a

Principiile hotărâtoarelor reforme în curs, au fost anunțate de d. prof. Mihai A. Antonescu, vice președintele consiliului de miniștri. Ele sunt cunoscute. Ceeace am vroit să adăogăm este că, în ceeace privește temeliile cele noui ale organizării satești din Basarabia, acestea țin astăzi de domeniul strict al faptelor și că ele vor fi realizate, piatră cu piatră, într'o construcție care să stea exemplu țării întregi. Nu promisiuni, nu visuri mincinoase, nu vorbe risipite de-a surda. Ci fapte. Adică — pentru țărănimea vorbind — familie ocrotită, pământ sigur, unelte bune, mașini moderne, credite avantajoase. Acestor elemente le revine desigur îmbunătățirea muncii agricole, sporirea producției și întărirea noului stat al muncii, ele constituind însăși cheea problemei.

Infiinţarea federalelor cooperative

Aprovizionarea Basarabiei cu produse de mare consum

Sunt îndeajuns de cunoscute nelegiuirile, jafurile şi distrugerile la care s'au dedat hoardele bolşevice în retragerea lor din Basarabia.

Din cauza acestor acte de barbarie şi distrugeri în masă fără precedent, populaţia basarabeană a dus cu sine, o mare lipsă în ce priveşte articolele de strictă necesitate.

Institutul Naţional al Cooperaţiei face toate sforţările pentru a veni cât mai repede cu putinţă, în ajutorul populaţiei.

Putem anunţa pe cititorii noştri, că aprovizionarea se desfăşoară într'un ritm din ce în ce mai accelerat.

Pe lângă depozitul regional de mărfuri care a fost înfiinţat la Chişinău şi unde s'au expediat din peştele sale cantităţi însemnate de articole de mare consum, s'au constituit şi următoarele Federale cooperative: „Sud-Basarabeana"-Ismail, „Cetatea Albă"-Cetatea Albă, „Codrul"-Chişinău, „Orheiul"-Orhei, „Ciobanerea"-Bălţi, „Nord-Basarabeana" din Târgul Lipcani-Hotin, „Tighina"-Tighina, „Plugarul"-Cahul şi „Soroca" din Ta Floreşti.

Aceste unităţi cooperative s'au constituit cu un număr de fruntaşi cooperatori localnici, sub supravegherea şi îndrumarea organelor de control judeţene, trimise pe teren de Institutul Naţional al Cooperaţiei, odată cu primele echipe de funcţionari care au păşit pe pământul românesc desrobit.

Astfel lipsurile ce se resimţeau la unele articole de mare consum ca: sarea, chibriturile, petrolul, zahărul, uleiul, acum sunt înlăturate, datorită măsurilor luate de Institutul Naţional al Cooperaţiei, care, înfruntând enorme greutăţi de transport, a început să expedieze prin camioane, mari cantităţi din aceste mărfuri, iarăşi atunci când se va ajunge la normalizarea transporturilor, toate nevoile de aprovizionare cu articole prime, vor fi pe deplin acoperite.

Odată cu transporturile făcute prin camioane, Institutul a trimis prin calea ferată alte stocuri de mărfuri ce vor fi distribuite federalelor în măsura necesităţilor şi în măsura sosirii la destinaţie.

Spre a se veni în ajutorul populaţiei basarabene Federale au primit însemnate fonduri, ca să poată cumpăra de pe piaţă diferite cereale, ca: porumb, grâu, seminţe de floarea soarelui, soia, la preţuri convenabile care să nu încurajeze speculă.

Pentru nevoile agricultorilor, în afară de primul lot de unelte agricole, anunţat de noi, la timp, s'a expediat un al doilea lot de unelte, care să satisfacă complet toate necesităţile şi cerinţele agricultorilor basarabeni.

PRIETENIA ROMÂNO-GERMANĂ

Legăturile din trecut—Generaţia luptătorilor naţionalişti din Transilvania — Colaborarea de muncă şi de luptă între românii şi germanii ardeleni de altă dată — Desrobire şi Unire

Legăturile noastre de prietenie şi de colaborare cu Germania nu sunt create de imperativele clipelor de faţă şi nici de imboldurile unor oportunităţi diplomatice. Ele nu sunt de dată recentă şi nici n'au avut vreodată aspectul unor manifestări trecătoare sau de simplă curtoazie dealungul vremii. Amiciţia românogermană are un tâlc mai adânc şi o expresie mult mai vădită. Ea îşi găseşte suportul trăiniciei şi al sincerităţii pe lungul şir al anilor de trudă germană pusă în serviciul organizării şi desvoltării Regatului român de ieri. Obârşia prieteniei noastre trebue căutată în contribuţia preţioasă pe care ne-a dat-o domnia Regelui Carol I-iu şi poporul german în clipele grele ale întemeierii şi înălţării României la rangul Statelor moderne.

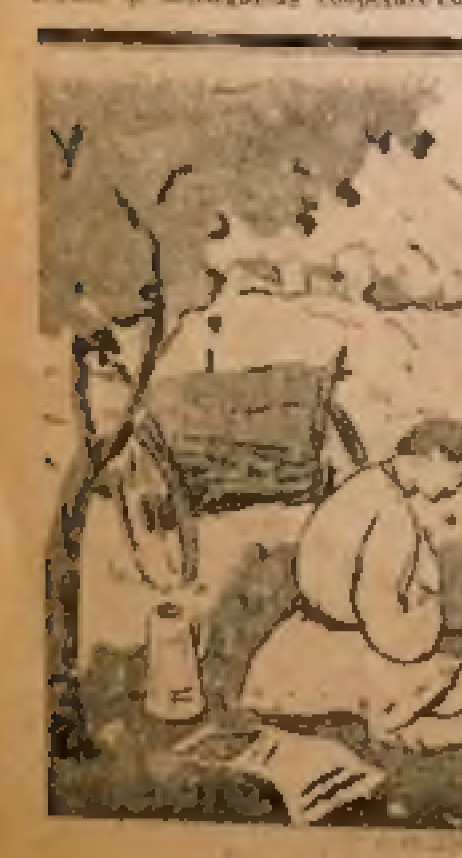
In aceeaşi perioadă, în care Vechiul Regat a fost pepiniera cultivării sentimentelor de colaborare şi de amiciţie româno-germană, în Transilvania s'a închegat o frăţie de luptă şi de muncă între neamul românesc şi cel german, deopotrivă persecutat şi nesocotit de dominaţia străină. In Ardeal i-am văzut pe Saşi luptând împreună cu Românii pentru recunoaşterea drepturilor naţionale, iar în Banat Şvabii au combătut într'o perfectă unitate de simţire cu poporul nostru împotriva stăpânirii de atunci, care căuta să ne desfiinţeze şi să ne lovească în existenţa noastră ca naţiuni conştiente. A răsărit în sufletul Românului şi al Germanului din Transilvania sentimentul unei prietenii, care s'a transformat într'o adevărată frăţie de muncă. Cu puterile unite, s'au trudit ca să facă din Ardeal şi din Banat ţinuturi prospere şi îmbelşugate.

Generaţia de luptători naţionalişti, cari au pregătit şi au înfăptuit unirea dela Alba-Iulia, a fost creatoarea comunităţii de muncă şi de luptă pe care s'a întemeiat amiciţia româno-germană în Transilvania. Fruntaşii partidului naţional român de altădată au cultivat dealungul anilor înflorirea acestei comunităţi într'o minunată armonie, orchestrând pe portativul raporturilor de intimă şi înţelegătoare cooperare cu elementul german din fosta Ungarie, marea partitură a preludiului din care se desprindea previziunea clipelor înălţătoare ale făuririi României Mari. Astfel am ajuns să-i vedem pe Saşii din Ardeal, consfinţind această prietenie şi legătură din trecut la adunarea lor naţională dela Mediaş când şi-au proclamat într'o atmosferă de impresionantă unanimitate adeziunea la actul unirii noastre dela Alba-Iulia. Tot astfel i-am simţit atunci alături de noi pe Şvabii din Banat, cari ne-au adus mari servicii prin străduinţele depuse de ei ca să fie alipiţi României. Iată cum a pregătit generaţia unirii pe seama tineretului de azi drumul amiciţiei şi al colaborării cu naţiunea germană. Iată cum s'au întâlnit şi s'au încadrat pe aceeaşi cale tradiţională a prieteniei româno-germane toate generaţiile din Ardeal şi din Banat.

Niciodată n'a existat nici măcar vreo umbră de ură între popoarele noastre şi istoria nu ne arată să se bată unul împotriva celuilalt. Românii s'au războit pentru idealul unităţii naţionale, iar Germanii s'au aflat pe frontul opus din obligaţia impusă de alianţa cu Statele cari aveau sub stăpânirea lor bucăţi însemnate din trupul naţiunii noastre.

Ambele popoare au adus inegalabile jertfe în timpul războiului mondial, iar anii de criză ce au urmat după încheierea păcii, precum şi variatele aspecte ale depresiunilor financiare, le-a supus unor noui încercări, din cari au ieşit însă reîntărite şi întărite. Sacrificiile războiului mondial n'au fost zadarnice. Acolo s'a născut un Reich nou, iar la noi o Românie nouă. Din sângele eroilor căzuţi a crescut o generaţie naţionalistă şi creştină, care s'a ridicat în locul celei obosite de parcursul rapid al ritmului vremii. In Germania s'a format un Imperiu naţional-socialist, iar în România o generaţie conştientă de menirea ei. Naţiunile noastre îşi strâng din nou mâna cu un sentiment de prietenie, poate mai vibrant şi mai adânc grăitor decât în trecut.

Aurel Cosma

Cum se prezintă situaţia agricolă

Operaţiile de colectarea lânei. - Sfaturi de colectarea smeurei.- Nu se mai dau prizonieri pentru munci agricole

După informaţii de la ministerul agriculturii, muncile agricole, mai ales în câmpia Dunării sunt concentrate asupra treeratului. Chiar în Moldova au mai rămas puţine suprafeţe neseceraţe. Ploile parţiale au folosit mult culturilor de porumb.

In Basarabia şi Bucovina au mai rămas mici suprafeţe neseceraţe.

Se fac arături de vară, mai ales în judeţele unde proporţia de vite rechiziţionate e mai mică.

Operaţiile de colectare a lânei

După informaţiile noastre, operaţiile de colectare a lânei, întâmpină oarecari dificultăţi atât din cauza lipsei mijloacelor de transport cât şi din cauza preţului, care nu satisface pe crescătorii de oi.

Colectarea lânei se face în câteva centre înfiinţate de Uniunea Sindicatelor agricole. Aceste centre au colectat până acum 300.000 kg. Din această cantitate s'a repartizat fabricilor 287.700 kgr.

Operaţiile de colectare continuă.

S'au făcut demersuri pentru sporirea preţului.

Sfaturi de colectare a smeurei

Ministerul agriculturii şi domeniilor a înfiinţat următoarele staţiuni pentru colectarea smeurei de munte din care urmează să se facă marmeladă: Răureni, Brezoi, R. Vâlcea, Vălenii de munte, Mănecii, Ungureni şi Valea Popii.

Deasemenea s'au înfiinţat centre de colectarea fructelor şi prepararea pulpelor pentru marmeladă şi la Vidra şi Focşani.

Până la începutul lui Septemvrie vor intra în funcţiune fabricile de la Voineşti-Dâmboviţa, Ploeşti-Prahova, Dobreşti-Muscel, iar până la începutul lui Octombrie cele din Fălticeni-Baia, Burdujeni-Suceava, Vidra-Putna, Văleni-Gorj, Pârscov-Buzău şi Haţeg-Hunedoara.

Marmelada produsă în aceste fabrici se va distribui prin cooperative şi Casa de credit a ministerului, iar pentru populaţia din împrejurimi direct dela fabrică, după instrucţiunile date de minister.

Nu se mai dau prizonieri pentru munci agricole

Ministerul agriculturii a dat un comunicat în care arată că Marele Cartier General a luat măsura ca să nu mai dea prizonieri pentru muncile agricole, întrucât ei vor fi destinaţi la alte lucrări de utilitate publică.

Autorităţile locale şi agricultorii sunt înştiinţaţi despre acest lucru şi sfătuiţi să se îngrijească de muncitorii ce le sunt necesari.

Reluarea pescuitului în Basarabia

După informaţii dela administraţia comercială a pescăriilor s'a reluat pescuitul atât pe litoral cât şi în lacurile din sudul Basarabiei.

Conferinţa zootehnică

Sub preşedinţia d-lui Iuliu Radulovici, secretar general, s'a ţinut eri la ministerul agriculturii o importantă consfătuire cu inspectorii zootehnici sanitari veterinari.

S'a discutat proectul de modificare a legei de poliţie sanitară-veterinară şi planul de intensificare a creşterei animalelor în special a porcilor.

S'au propus o serie de măsuri pentru combaterea pestei porcine.

Rezultatul probelor de calificare la produşii din herghelille Statului

La probele de calificare dela herghelia Pădureni, a produşilor de la hergheliile Pădureni, Bonţida, Sagerea şi Dâlga, rezultatele obţinute sunt din cele mai satisfăcătoare.

O pereche iepe Nonius în vârstă de patru ani au parcurs **distanţa de 20 km.** cu o greutate de 420 kgr. în 49 minute 23 secunde.

S'au stabilit premii în valoare de 150.000 lei.

Posturi vacante de ingineri şi conductori silvici

Se aduce la cunoştinţa candidaţilor pentru ocuparea posturilor de ingineri şi conductori silvici, publicat în monitorul oficial nr. 137 din 13 Iunie a. c. că potrivit deciziei ministeriale dela jurnal nr. 18212-941, în ziua de 25 August a. c. ora 10 a. m., se va ţine un concurs în localul direcţiei silvice.

Se atrage atenţiunea candidaţilor că sunt obligaţi de a fi prezenţi la concurs şi de a avea actele complecte.

Organizarea obştiilor săteşti şi aprovizionarea cu maşini agricole

Se ştie că din ordinul d-lui General Ion Antonescu, Conducătorul Statului, au fost comandate anul acesta, în Germania, 1000 tractoare, 1000 pluguri pentru tractoare, 4000 maşini de semănat, 31.000 pluguri pentru vite, 11.000 prăşitoare, 770 maşini de secerat, 200 batoze, 100 prese pentru fân şi paie. Aproape toate au sosit şi au fost împărţite agricultorilor, prin cooperative, pe credit, plătibile în cinci ani, cu 3 jum. la sută pe an.

A doua comandă, tot atât de însemnată ca şi cea dintâi, a şi fost făcută în Germania, pentrucă fabricile să aibă timp să le lucreze şi să le trimită la timp.

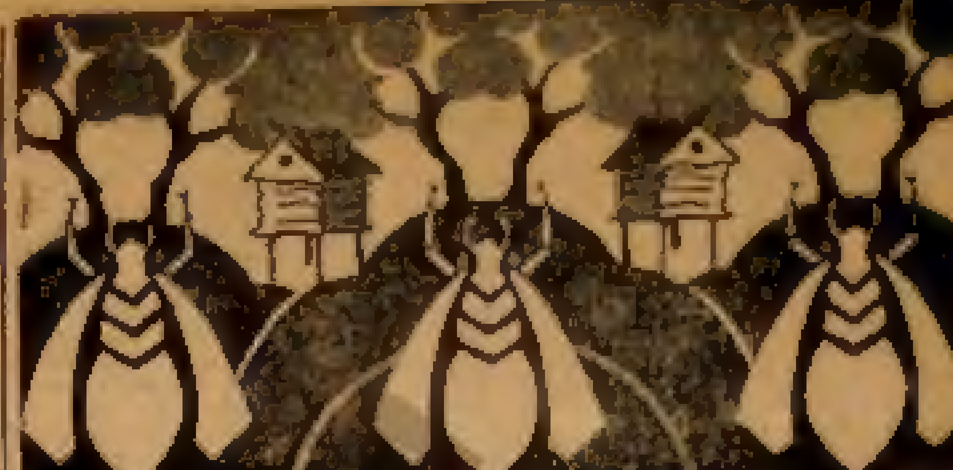
Zece ani pe rând se va aduce în ţară şi se va împărţi plugarilor acelaş număr însemnat de maşini şi unelte agricole.

Dar aceasta nu este destul. Agricultura românească este lipsită de scule şi că una din cauzele pentru care plugarii nu pot lucra mai mult, mai bine şi mai la timp, este lipsa sculelor.

Domnule Generalul scrie în scrisoarea dela 17 Iunie: „Acolo unde vă veţi constitui în obştii de muncă şi vă veţi îndatora să munciţi după îndrumările Statului, vei cumpăra maşini şi unelte agricole şi toate cele trebuincioase muncii ogoarelor voastre şi se vor împărţi obştiilor".

Adică, în afară de maşinile ce vor veni în fiecare an şi vor fi distribuite individual, se vor aduce încă alte scule numai pentru micii plugari. Cu condiţia ca ei să se unească în „obştii" — pentru ca maşinile mari să fie bine folosite şi să-şi plătească preţul — şi să lucreze pământul după îndemnul agronomilor.

Prin urmare, „obştiile săteşti" sunt un mijloc de bună folosire a maşinilor, adică un mijloc ca şi micul plugar să poată folosi uneltele marelui proprietar şi să poată lucra pământul tot aşa de bine ca şi el. Ba şi mai bine. Căci, pe mica proprietate, fiecare plugar face munca el pentru el şi ochiul lui cere prefatin. [illegible]

NEAM DE RĂZEŞI, NU DE COLHOZNICI

Am pornit la luptă sfântă pentru a aduce la sânul ţării pe cei mai buni fraţi, pe cei mai credincioşi, pe cei mai obijduiţi. Pe fraţii plugari de pe plaiurile de grădină ale Bucovinei şi pe cei din mândra Basarabie.

A vrut Dumnezeu ca pământul sfânt al acestor două ţinuturi de străveche şi neclintită aşezare românească, pe care a răsunat întotdeauna graiul moldovenesc şi s'a depănat de veacuri firul întocmirilor moşneneşti şi răzăşeşti, — pământul acesta udat de atâtea ori cu sângele nostru, învârtoşat prin truda braţelor noastre, muncit de moldovenii noştri şi dat lor cu lege şi pe veci de Regele Intregitor — Ferdinand I, — să nu stea prea mult sub stăpânirea cea mai hidoasă şi cea mai nedreaptă pe care istoria a cunoscut-o vre-odată, — stăpânirea bolşevică.

A vrut Dumnezeu ca numai după un an de suferinţă şi jertfă, de umilinţă şi nedreptăţi, — să secerăm iarăşi grâul împreună cu fraţii noştri bucovineni şi basarabeni, — în vara aceasta când holda se arată parcă mai mândră şi mai bogată şi când parcă până şi spicele ei de aur au refuzat să se lase siluite de mâna hrăpăreaţă a colhoznicului bolşevic.

Fiindcă din tristul şi atât de nedreptul capitol al stăpânirii bolşevice din Basarabia şi Bucovina de Nord, — după satanica încercare de a ucide pe Dumnezeu din sufletul şi conştiinţa moldovenilor, — silnicirea cea mai hidoasă şi mai josnică — atât prin metodele folosite cât mai cu seamă prin departările ei, — nu era parte aceea de a deposeda pe fraţii noştri de sfântul drept al proprietăţii pe care ei îl au din vecie — asupra ogorului şi ţarinei româneşti.

Uitau ţarele acestea din cuştile dela Moscova, — că pentru moldovenii din Bucovina şi Basarabia, — ca dealtfel pentru întreg neamul nostru, — proprietatea asupra ogorului, — nu este atât un instrument de subsistenţă banală cum ar fi ciocanul şi secera de pe stindardele lor mohorâte, — ci, că pentru noi ogorul este înainte de toate o vatră sfântă, — în care ne naştem, trăim şi murim deavalma cu vara ei, cu rodul ei şi cu întregul ei decor rânduit să crească sol liber şi neatârnat după legile implacabile ale biologiei naturii.

Legătura dintre noi şi ogor nu este atât o legătură juridică, pe care o poţi schimba după vrere şi capricii, — ci este legătura organică de felul acelaia ce există între pământ şi stejar, între apă şi peşte. E însăşi viaţa noastră, pe care ce puper sabil, ne-o vrem mereu transfigurată de psalmi şi baladă, — de doină şi pastel.

Asta este ogorul pentru neamul nostru de răzeşi, — adică de ţărani liberi, — cari, precum spunea Dimitrie Cantemir cu referinţă mai cu seamă la moldovenii din Bucovina „nu datorează rabat şi prestaţii, nici dijmă, — nimănui".

Cum era deci cu putinţă, — ca răzeşul ori moşneanul din Basarabia şi Bucovina, — să devină colhoznic? Cum îşi putea închipui măcar, Ţarul roşu dela Moscova, că un neam ales ca acela al plăeşilor lui Ştefan, poate consimţi vreodată să ajungă slugă la bolşevici?

Suntem siguri, că atunci când se va scrie vre-odată istoria anului negru de administraţie bolşevică în Basarabia şi Bucovina de Nord, — rezistenţa elementului românesc elementului răzeşesc, — la tendinţa de pângărire prin colectivizare a ogorului străbun — va lumina ca un luceafăr harna acestui capitol.

Iar veacurile şi generaţiile viitoare vor slăvi în vers de epopee, tăria de cremene a Moldovenilor dela Cernăuţi şi până dincolo de Nistru!

Primul act de dreptate reparatoare pe care l'a făcut Generalul desrobitor, după alungarea totală a hoardelor bolşevice şi izgonirea lor de pe pământul strămoşesc al Bucovinei şi Basarabiei, a fost întoarcerea la sfântul drept de proprietate pe care fiecare plăieş bucovinean sau răzeş basarabean, îl avea asupra ogorului său acum un an, la data cotropirii.

Fiecare plugar s'a întors la ogorul său muncit din vecie şi dat lui prin legea ce poartă pecetea Regelui Ferdinand, întregitorul de ţară.

Şi astfel, sub [illegible] **veghe a acelui pe care Dumnezeu l-a dăruit acestui neam în clipe de răscruce, ţinuturile desrobite, legându-şi iarăşi viaţa lor de viaţa neamului întreg, vor merge cu paşi repezi pe drumul întăririi şi al înălţării.**

Dovedind lumii întregi că oricât de vitregă i-ar fi uneori soarta, un neam nobil de răzeşi nu se coboară niciodată până la a consimţi să devină un neam de iloţi şi de colhoznici.

A. Bărcănescu

Românitatea provinciilor desrobite

Un articol dintr'o publicaţie italiană

Revista italiană „La Verità" publică un articol despre Basarabia. [illegible]

[illegible] ... dintă de pe frontul român, scriitorul italian mărturiseşte, cu o rară putere de evocaţie, primele impresiuni, pe cari le-a avut intrând pe pământul basarabean, în urma trupelor germano-române. El scrie: „aceste turme de ţărani, care la intrarea în sate vin în calea soldaţilor germani şi români, par turme de *homunculi*, exemplare hiperfecte ale unei umanităţi artificiale, produse ale laboratorului de experienţe al vreunui doctor Faust, celule umane şi nimic mai mult; poate nici măcar celule sociale. Acum înţeleg pentru ce aceşti ţărani, bătrâni, femei, copii, tineri, cu chipurile înspăimântate, fete cu privirea stinsă ne vin în cale cătinel, şi ne ating, ating trupurile soldaţilor, ochii, gura, urechea, iar apoi încep să urle, să râdă, să plângă şi strigă cu glas înăbuşit, aceştia, alungaţi de [illegible] şi de [illegible], ca şi cum ar fi reuşit întrucât oamenii, asemănători şi ar fi trecut din nou după un lung exil frontierele lumii umane, ale vieţii umane".

In lumina tuturor acestor fapte ale trecutului şi ale prezentului se înţeleg de minune, cuvintele prin care Domnul General Antonescu, Conducătorul Statului Român, formula semnificaţia ne cursul pentru soldat pentru întreaga Europă, pentru întreaga lume civilizată, a războiului împotriva bolşevismului. In hărtăneasca sa chemare către ţară, generalisimul forţelor germano-române de pe frontul Moldovei spunea: „Românii, vă chem la luptă, la lupta sfântă împotriva prădătorilor civilizaţiei şi Bisericii, al dreptăţii şi pământului noastre drepturi. La lupta sfântă pentru neam şi pentru Rege. La lupta mare şi dreaptă pentru dreptatea viitorului omenesc".

Da, Războiul Sfânt pentru naţia română şi pentru umanitate.

Cât petrol se consumă în actualul război

[illegible]

Ce salarii trebue să primească concentraţii şi mobilizaţii

Subsecretariatul de Stat al Muncii aduce la cunoştinţă următoarele:

In Monitorul Oficial Nr. 178 din 30 Iulie 1941 a apărut decretul-lege asupra drepturilor concentraţilor, mobilizaţilor, rechiziţionaţilor şi familiilor lor.

Potrivit acestui decret-lege, salariaţii şi pensionarii dela instituţiunile sau intreprinderile particulare de orice fel, concentraţi, mobilizaţi sau rechiziţionaţi ca ofiţeri, subofiţeri maeştri militari, submaeştri militari sau gagişti militari, au dreptul, fie la solda gradului militar, fie la pensiunea intreagă, fie la jumătate din salariul civil după libera lor alegere.

Acei care sunt concentraţi ca trupă, primesc dela unităţile militare toate drepturile cuvenite trupei, iar dela instituţiile sau intreprinderile particulare respective vor primi in afară de drepturile cuvenite trupei, salariul sau pensiunea din luna precedentă.

Cu incepere din a doua lună de concentrare, mobilizare sau rechiziţionare şi pe tot timpul cât rămân concentraţi, mobilizaţi sau rechiziţionaţi, vor primi pensiunea intreagă sau jumătate din salariu.

Pentru toţi concentraţii, mobilizaţii sau rechiziţionaţii arătaţi mai sus, plata se va face de unităţile militare, in contul instituţiilor sau intreprinderilor particulare respective.

Instituţiile sau intreprinderile particulare de orice fel sunt obligate să acopere plata drepturilor concentraţilor, mobilizaţilor şi rechiziţionaţilor pentru salariaţii gradelor inferioare, concentraţi, mobilizaţi sau rechiziţionaţi ai intreprinderilor respective, depunând suma corespunzătoare la Casa de Depuneri şi Consemnaţiuni şi trimiţând recipisa la unitatea unde se află cel indreptăţit, suma consemnându-se in contul şi la dispoziţia acelei unităţi.

In acest scop, concentraţii, mobilizaţii şi rechiziţionaţii din categoria de mai sus, vor prezenta unităţii certificate eliberate de intreprinderile unde funcţionează prin care să se dovedească drepturile ce li se cuvin ca salariu sau pensiune calculate netto.

Acei care doresc să trimită o parte din sumă familiilor, vor putea face aceasta prin unitatea unde concează.

Personalul concentrat, mobilizat sau rechiziţionat, reintră de drept după lăsarea la vatră, în funcţiunile sau ocupaţiunile pe care le-a avut la instituţiunile sau intreprinderile respective.

Intreprinderea particulară care refuză reprimirea în serviciu a unui desconcentrat, demobilizat sau desrechiziţionat, este obligată a-i plăti ca despăgubire globală salariul pe un an.

Subsecretariatul de Stat al Muncii face apel la toate intreprinderile să respecte drepturile salariaţilor chemaţi să lupte pentru desrobirea pământului strămoşesc.

Respectarea acestor drepturi constituind o datorie de înalt patriotism, orice abatere va fi sancţionată cu toată severitatea.

INFORMAŢIUNI

Marele Stat Major a primit din partea d-lor: Locot. Col. pilot Gino Palmentola, ataşatul aeronautic al Italiei la Bucureşti, Căpitan Comandor Giuseppe Massari, ataşat naval şi Col. de artilerie Corrado Valfrè, ataşat militar, care se află în momentul de faţă pe front, suma de lei 100.000, însoţită de următoarea scrisoare:

„Ataşaţii militari ai Italiei la Bucureşti, dorind să exprime sentimentele de caldă camaraderie cu care forţele armate italiene de soldaţii români, care, cu o minunată vitejie iau parte la bătălia dusă pentru civilizaţie. Vă oferă suma de 100.000 lei cu rugămintea de a o închina operei de ajutorare a răniţilor".

■

Ataşaţii militari ai Italiei, d-nii: Lt. Col. pilot Gino Palmentola şi Cdr. Comandor Giuseppe Massari, însoţiţi de d. Lt. Col. Medic Tănăsescu, au vizitat pe răniţii din spitalul militar.

Distinşii oaspeţi s'au interesat deaproape de starea răniţilor, adresându-le cuvinte de simpatie şi admiraţie. Cu această ocazie, oaspeţii au oferit răniţilor spitalului militar, 10.000 ţigări.

●

D. general N. Stoenescu, ministrul Finanţelor, mulţumeşte călduros d-lui inspector general I. Lungu, comandantul gărzii financiare, precum şi personalului acestei gărzi, pentru [illegible] lor gest de a subscrie la fondul pentru ajutorarea familiilor eroilor morţi şi răniţi în războiul sfânt pentru desrobirea Basarabiei şi a Bucovinei de Nord.

Funcţionarii gărzii financiare de pe intreg cuprinsul ţării au donat salariul lor pe o zi din luna Iulie, iar [illegible] personalul secţiei gărzii financiare Bucureşti au mai strâns în acelaş scop, [illegible] contribuţie benevolă suma de [illegible] lei.

●

Ministerul Economiei Naţionale, Direcţiunea Reglementării Importului, aduce la cunoştinţă importatorilor că, potrivit prevederilor Decretului Lege pentru instituirea controlului imprimării sunetelor (publicat în M. Of. Nr. 125 din 30 Mai 1941), la solicitarea autorizaţiilor de import pentru matriţe sau discuri de gramofon (art. vamal 1507), urmează să prezinte şi autorizaţia prealabilă a Ministerului Propagandei Naţionale.

Pentru importul din Germania şi Protectorat, al matriţelor sau discurilor de gramofon (art. vamal 1507), [illegible] la registrul importatorilor, vor trebui deasemenea să prezinte autorizaţia Ministerului Propagandei Naţionale. Comisiunilor de preţuri de pe lângă Oficiile vamale.

Ministerul Agriculturii comunică: Marele Cartier General a luat măsura ca să nu mai dea prizonieri pentru muncile agricole, întrucât ei vor fi destinaţi la alte lucrări de utilitate publică.

Autorităţile locale şi agricultorii sunt înştiinţaţi despre acest lucru şi sfătuiţi să se îngrijească de muncitorii ce le sunt necesari.

●

Inainte de ocupaţia bolşevică, situaţia cooperaţiei în Basarabia, era următoarea:

985 cooperative româneşti de gradul I cu 171.705 membri şi un capital vărsat de lei 176,2 milioane.

17 cooperative minoritare de credit, cu 3534 membri, şi cu un capital de lei 296.000.

Cooperativele româneşti se împărţeau, după obiectul lor, astfel: 499 de credit, 379 de consum, 49 de aprovizionare, 6 forestiere, 24 de lăptărie, 8 viticole, 12 de producţie şi 8 obştii de cumpărare.

●

Noulle preţuri de vânzare loco rafinărie în vagoane cisterne pe kgr. inclusiv taxele şi contribuţia excepţională:

Benzină auto, 17,60 lei kgr.; benzină grea, lei 5,55 kgr.; petrol lampant, lei 2,53 kgr.; petrol industrial lei 3,40 kgr.; petrol denaturat, lei 2,50 kgr.; motorină industrială, lei 4,55 kgr.; Motorină agricolă lei 3,40 kgr.; păcură de ars, lei 1,63 kgr.; combustibil special Nr. 3 lei 2,28 kgr.; combustibil special „A" lei 2,20 kgr.; combustibil special „F", lei 2,30 kgr.

●

D. Inspector General I. Lungu, Comandantul Gărzii Financiare din Ministerul Finanţelor, a inspectat inopinat, între 31 Iulie – 7 August 1941, unităţile Gărzii Financiare din Timişoara Arad, Deva, Sibiu, Făgăraş, Braşov, Câmpina şi Ploeşti. D-sa a constatat că serviciul se execută în bune condiţiuni, funcţionarii Gărzii Financiare exercitându-şi atribuţiunile cu zel şi conştiinciozitate deosebită. Mai mulţi funcţionari diurnişti dela Sediul Gărzii Timişoara şi Comisariatul Arad, vor fi trecuţi bugetari.

■

In curând va apare „Codul de procedură fiscală", adnotat de d. Gh. T. Cristea, judecător la Tribunalul Ilfov, asistent universitar, în colaborare, pentru partea jurisprudenţială, cu d. Alex. Popa, avocat al Ministerului de Finanţe.

UNTDELEMN DIN PORUMB

BERLIN, 8 (UTA). In Bulgaria s'a înfiinţat o întreprindere care se ocupă cu desghiocarea păturilor germinative ale boabelor de porumb, pentru a fabrica din ace[illegible] germeni uleiuri de masă. Reiese în urma experienţelor făcute, că din porumb se câştigă 81 la sută mălai curat, 12 la sută germeni nucleari, 5 la sută tărâţe şi 2 la sută diferitele resturi. Mălaiul nu este amar şi durează mult timp. Din 100 kgr. de germeni (colţişori), se câştigă 20—25 kgr. de untdelemn. Acest ulei este uşor, durează şi e foarte nutritiv. Reziduurile în urma fabricării acestui ulei, este un nutreţ de vite foarte apreciat. Fiindcă în Bulgaria, numai jumătate din porumbul recoltat care însemnează anual circa 1 miliard de kgr., această întreprindere poate extrage 440 mil. kgr. mălai, 100 mil. kgr. ulei şi 40 mil. kgr. nutreţ. In scurtă vreme, se vor [illegible] alte [illegible] întreprinderi similare.

Inceput de viaţă nouă

ORAŞUL ORHEI IN PLINĂ REFACERE

Măsurile administrative şi edilitare luate de autorităţile militare şi civile.— Declaraţiile d-lui col. Medrea, prefectul judeţului.—Orheiul un imens şantier de muncă

Sat din jud. Orhei distrus de bolşevici

Am arătat în numărul de eri al ziarului, tragicul aspect pe care-l prezintă oraşul Orhei, în urma distrugerilor efectuate de hoardele bolşevice şi de tovarăşii acestora, evreii. Centrul oraşului, exclusiv bulevardul Unirii — este un adevărat morman de ruine. Pe ruinele acestea însă, începe să mişcească zorile unei noui vieţi româneşti. Autorităţile oraşului, civile şi militare nu s'au descurajat în faţa dezastrului iudeo-comunist, ci au găsit curajul la lucru. De două săptămâni şi ceva, oraşul Orhei pare un imens şantier de muncă.

MĂSURI PENTRU CURĂŢIREA ORAŞULUI DE MINE ŞI INLĂTURAREA MOLOZULUI

Chiar în seara zilei de 2 August, când am ajuns la Orhei, m'am îndreptat spre primăria oraşului, unde l-am găsit la datorie pe d. av. Petre Gaibura, ajutor de primar. D. primar Constantin Rosca participa la o şedinţă în vederea luării unor măsuri urgente, în legătură cu normalizarea vieţii oraşului. D. vice-primar Petre Gaibura ne-a declarat că evreii cari s'au retras din oraş odată cu bolşevicii, pentru a nu da ochii cu bravii noştri ostaşi, s'au pretat la ultimul act de disperare, distrugând centrul comercial al oraşului şi incendiindu-şi casele, pentru a nu putea fi locuite de români. In faţa dezastrului găsite, autorităţile militare şi civile au început imediat munca pentru refacerea oraşului.

In primul rând, s'au luat primele măsuri pentru curăţirea oraşului de mine şi pentru înlăturarea molozului. [illegible] în urma prăbuşirii dezastrelor clădiri. Cu concursul autorităţilor militare, al legiunii de jandarmi şi al autorităţilor administrative, s'a asigurat chiar din primele zile aprovizionarea oraşului cu articole de primă necesitate. S'au luat deasemenea şi măsuri pentru reclădirea imobilelor ce se mai pot reface. Autorităţile militare şi serviciul drumurilor au început de îndată lucrările pentru restabilirea circulaţiei. Lucrările pentru refacerea podurilor de peste Răut erau pe terminate.

Incepând dela 2 August, echipe de evrei, sub conducerea funcţionarilor comunali, prestează muncă de folos obştesc în vederea îndreptării dezastrelor comise de bolşevici şi coreligionarii lor iudei. Deasemenea, se lucrează intens pentru punerea în funcţiune a uzinei electrice. Graţie măsurilor luate de d. primar C-tin Rosca, se speră ca în cel mult o lună de zile oraşul Orhei să aibă lumina necesară.

REFACEREA UNITĂŢILOR COOPERATIVE

Intrucât centrul comercial al oraşului — după cum am arătat şi în reportajul nostru de [illegible] — a fost distrus de evrei, la Orhei se simte necesitatea organizărilor imediate a unităţilor cooperative, care [illegible] un avânt important, înainte de ocupaţia bolşevică, contribuind prin activitatea lor la normalizarea comerţului. Trebue să relevăm aci munca desfăşurată în această privinţă de păr. Pavel Ocinca, preşedintele Federalei. Pe urmele ruinelor din Orhei trebue să se înalţe acum o nouă viaţă economică, în ale cărei legături să pulseze imperativ creatoare românească.

In ceeace priveşte acţiunea culturală ce se va desfăşura în oraşul şi jud. Orhei, Fundaţia Culturală Regală „Regele Mihai I" a numit ca director al căminului cultural judeţean pe d. av. Petre Gaibura. Pentru a alimenta populaţia cu hrană sufletească de care a fost lipsită timp de un an de zile, se cere neapărat trimiterea imediat a [illegible] altarului şi a învăţătorilor la posturile lor, spre a începe munca de trezire a populaţiei la o nouă viaţă, pentru a vindeca rănile sângerânde lăsate de barbarii secolului XX.

POPULAŢIA ORHEIULUI A PRIMIT CU MARE ENTUSIASM ARMATELE DESROBITOARE

In aceiaşi zi am fost primit cu toată amabilitatea, de d. inspector general adm-tiv, col. Medrea, fost secretar general de Ţinut, prefect al judeţului Orhei. D-sa vizitase mai multe sate şi oraşele din cuprinsul judeţului pentru a constata la faţa locului starea de spirit şi nevoile populaţiei orheiene. „Am găsit — spune d-sa — o deosebită curăţenie în gospodăriile săteşti şi am observat un spirit estetic şi românesc în arta construcţiei şi ornamentării caselor. Am rămas plăcut impresionat de frumuseţea satelor basarabene. Starea de spirit a populaţiei este foarte bună. Toţi se bucură că au scăpat de iadul roşu al bolşevismului distrugător de tot ceeace constitue cultură şi civilizaţie. Armata noastră a fost primită cu un entuziasm de nedescris. Pretutindeni am observat un nou avânt pentru munca câmpului, răsărit în urma luptării armatei desrobitoare în această străveche aşezare românească. Ţăranii se simt din nou stăpâni pe pământul, munca şi credinţa lor. Recolta este în întregime secerată, urmând a fi adunată în clăi şi apoi treierată.

RUGI DE MULŢUMIRE PENTRU BIRUINŢA ARMATELOR ROMANO-GERMANE

In prima Duminică dela intrarea victorioasă a trupelor noastre în oraşul Orhei, autorităţile militare şi civile s'au îndreptat spre catedrala oraşului, unde un sobor de preoţi, în frunte cu pr. Rodion Piescu, a oficiat un Te-Deum de mulţumire pentru strălucitele victorii repurtate de victorioasele armate româno-germane asupra bolşevismului. Când clopotele frumoasei catedrale au început să sune, vestind credincioşilor o nouă eră, întreaga populaţie a îngenunchiat şi a înălţat rugi de mulţumire Celui Atotputernic, implorând ajutorul Lui pentru triumful cauzei noastre sfinte. Glasurile tuturor s'au îndreptat cu adâncă recunoştinţă către M. S. Regele Mihai I, d. General Ion Antonescu, desrobitorul de fraţi precum şi către Fuehrerul Adolf Hitler. Deasemenea s'au înălţat rugi fierbinţi pentru pomenirea eroilor români şi germani cari şi-au jertfit viaţa pentru apărarea ţării noastre strămoşeşti şi civilizaţiei creştine.

INDRUMĂRILE ŞI INSTRUCŢIUNILE DATE

In continuarea declaraţiilor d-sale d. prefect al judeţului arată îndrumările şi instrucţiunile pe care le-a dat notarilor comunali încă în vremea când au stat la Iaşi în aşteptarea alungării trupelor bolşevice. D-sa a format din notari un comitet de studiu, care să cerceteze problemele locale, dând fiecărui notar posibilitatea de acţiune şi iniţiativă proprie, potrivit cu situaţia dela faţa locului. S'a insistat, în deosebi, asupra apropierii sufleteşti ce trebue să existe între conducători şi condus. Ştiind că ţăranul este elementul pe care se bazează ţara, toate măsurile şi străduinţele noastre — spune d. prefect — vor fi dirijate în aşa fel ca poporul să prospere sub toate raporturile. Intâiu îl pui poporul la o disciplină severă dar dreaptă, plină de dragoste, ridicându-l la un nivel mai înalt de viaţă. Principiul pe care l-am introdus în administraţia judeţului este: muncă, cinste şi ordine".

NU POPORUL ESTE PENTRU NOI, CI NOI SUNTEM PENTRU ŢARĂ ŞI POPOR

Mai departe, d-sa arată străduinţele ce le va depune, împreună cu întreaga administraţie a judeţului, pentru fericirea poporului basarabean, spunând că are la acest scop elemente alese capabile de muncă pentru ridicarea acestui judeţ. De acest lucru m'am convins — spune d-sa — chiar din primele consfătuiri pe care le-am avut cu notarii comunali, cari vor îndeplini şi funcţiunea de primari. După ce am făcut recunoaşterea terenului, am venit personal în fruntea lor, încurajându-i şi dându-le îndrumările necesare pentru ca măsurile ce se vor lua să fie potrivite realităţilor şi intereselor poporului, întrucât nu poporul e pentru noi, ci noi suntem pentru ţară şi popor. Penetrarea în judeţ s'a făcut în mod ireproşabil, pe măsura retragerii bolşevicilor şi a curăţirii terenului. Intâi au intrat şefii de posturi şi apoi notarii comunali, în etape, după un plan operativ. D. maior Becbe, comandantul legiunii de jandarmi, d. Vasile Popescu, şeful poliţiei, au luat de îndată măsuri salutare pentru paza ordinei. D. ing. agronom I. Lătescu, împreună cu organele în subordine, a luat măsurile necesare în vederea strângerii recoltei săteşti. Chiar în prima zi a sosirii la Orhei, d. col. Medrea a inaugurat consiliile de colaborare cu căminele şi autorităţile locale, în care s'au desprins în mod sumar nevoile judeţului şi s'au luat primele măsuri pentru îndreptarea situaţiei găsite.

In momentul de faţă se continuă cu inventarierea bunurilor părăsite şi a locuinţelor deportaţilor.

Ca privind aceste vizite pe care am făcut-o în oraşul şi judeţul Orhei, am observat zelul deosebit ce-l depun autorităţile militare şi civile, în frunte cu d. Prefect Col. Medrea, inspector general administrativ, secondat de d. subprefect Vlădescu Florian, pretor Crăciunescu, etc., d. primar Constantin Rosca, împreună cu ajutorul d-sale, d. av. Petre Gaibura, d. Maior Bechi, comandantul legiunii de jandarmi, d. Vasile Popescu, şeful Poliţiei, d. inginer agronom I. Lătescu, şeful serviciului agricol, d. Vasile Abrudeanu, Directorul Băncii Naţionale, etc. pentru refacerea sistematică a oraşului şi judeţului Orhei.

Sergiu C. Rosca

Schimb de telegrame între Conducătorul Statului şi d. general N. Stoenescu, ministrul Finanţelor

In momentul în care Basarabia şi Bucovina de Nord au revenit iarăşi la Patria-Mamă, domnul ministru al Finanţelor a trimis d-lui General ION ANTONESCU, Conducătorul Statului, următoarea telegramă:

DOMNULUI

GENERAL ANTONESCU, CONDUCĂTORUL STATULUI, COMANDANTUL FORŢELOR ROMANO-GERMANE

Alungarea completă şi definitivă din Basarabia şi Bucovina de Nord a uzurpatorilor drepturilor noastre legitime trezeşte în sufletul nostru un profund sentiment de recunoştinţă pentru Conducătorul Statului, făuritorul acestei Românii.

In numele meu personal şi al funcţionarilor ministerului de finanţe vă [illegible] mărturia devotamentului nostru necondiţionat, într'un avânt de muncă fără răgaz pentru ridicarea Patriei noastre scumpe.

GENERAL N. STOENESCU

La această telegramă d. General Ion Antonescu a dat următorul răspuns:

D-lui General STOENESCU

Ministrul Finanţelor

Vă rog să primiţi dvs. personal şi să transmiteţi funcţionarilor Ministerului de Finanţe, vii-le mele mulţumiri pentru sentimentele patriotice şi pentru asigurarea devotamentului în slujba Patriei exprimate prin telegrama dvs.

GENERAL ANTONESCU
Preşedintele Consiliului de Miniştri

„Mândria şi satisfacţia României"

Ce scriu ziarele germane despre ultimele evenimente de pe frontul anti-comunist

BERLIN, 8 (Rador) — Presa berlineză publică lungi telegrame din Bucureşti cu ecouri din cercurile oficiale, precum şi din presa românească în legătură cu satisfacţia şi entuziasmul general pe care l-au stârnit în România ultimele evenimente de pe front.

DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG scrie un articol sub titlul „Mândria şi satisfacţia României", iar în subtitlu „Profunda impresie produsă de succesele de pe front şi de decorarea Generalului Antonescu".

Ziarul arată că cercurile româneşti sunt profund impresionate şi mândre de ultimele succese de pe frontul rusesc şi subliniază îndeosebi faptul că d. General Antonescu este primul om de stat străin care a primit o înaltă decoraţie de război a Reichului. Pretutindeni în România — scrie ziarul — se dispută cu interes şi cu pasiune rezultatul ultimilor operaţiuni militare de pe frontul de răsărit. Ziarele româneşti dau cea mai mare importanţă şi cea mai largă publicitate ştirilor respective, făcându-le să apară pe prima pagină şi cu titluri mari în relief.

In continuare, articolul se ocupă de comentariile ziarelor româneşti „Universul", „Curentul", „Viaţa" şi „Timpul", reproducând pe scurt conţinutul lor.

Ziarul german relevă deasemeni faptul, că Majestatea Sa Regele a decorat pe d. General Antonescu cu Ordinul Mihai Viteazul precum şi telegramele de felicitare pe care d. vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, d. Prof. Mihai Antonescu şi d. Ministru al Apărării Naţionale le-au trimis d-lui General Antonescu, telegrame pe care ziarul le reproduce textual.

BERLINER BOERSEN ZEITUNG intitulează corespondenţa sa din Bucureşti: „Bucureştiul împotriva minciunilor engleze" şi arată că, ultimile ştiri de pe frontul rusesc constituesc cea mai categorică desminţire a minciunilor difuzate de postul de radio englez de la Londra, cu privire la pretinsă încordare a raporturilor româno-germane.

„D-nii dela postul de radio londonez — scrie textual ziarul — înţelegând atitudinea cercurilor româneşti ar trebui să înţeleagă că războiul pe care-l duce astăzi România este unul dintre cele mai populare războaie din câte a cunoscut istoria. Poporul şi armata română stau cu cea mai mare loialitate alături de Germania, care dă României ajutorul ei pentru recucerirea pământului strămoşesc.

„Astăzi când soldatul român moare luptând pentru civilizaţie, Londra n'ar trebui să insulte în aici un caz Naţiunea Română şi pe Şeful ei".

Constătuirea de la U. S. I. R. în legătură cu împrumutul de refacere a Ţării

Zilele trecute a avut loc la U. S. I. R. adunarea extraordinară a „Ligei pentru desvoltarea Economiei Naţionale". Au luat parte d. general N. Stoenescu, ministrul Finanţelor, I. Marinescu, ministrul Economiei Naţionale şi general I. Sichitiu, ministrul Agriculturii şi Domeniilor.

S'a discutat şi desbătut în contact direct cu reprezentanţii autorizaţi ai tuturor forurilor de activitate economică, memoriul Ligii ptr. Desvoltarea Economiei Naţionale prezentat ministerului de Finanţe, şi prin care se sugera lansarea unui împrumut public pentru finanţarea nevoilor excepţionale ale reconstrucţiei a acestor două provincii.

Cel dintâi a vorbit d. C. Garofild, preşedintele Ligii. D-sa a arătat că nevoile excepţionale ale Statului neputând fi acoperite numai din contribuţia generaţiilor care fac războiul, e necesar ca sarcina financiară a războiului de întregire să treacă şi asupra generaţiilor viitoare ale ţării. In continuare d-sa a arătat în ce condiţii se poate face împrumutul.

D. general N. Stoenescu, ministrul Finanţelor, a expus politica financiară şi monetară a Statului, bazată pe „concepţia de colaborare între contribuabili şi fisc". Mai departe d. general N. Stoenescu a expus condiţiile cu totul favorabile ale împrumutului intern pentru refacerea ţării şi susţinerea războiului.

Au luat apoi cuvântul d. I. Marinescu, ministrul Economiei Naţionale şi d. general I. Sichitiu, ministrul Agriculturii şi Domeniilor. Domniile lor s'au raliat şi sprijină părerea d-lui ministru de Finanţe ca fiind nu numai bine venită ci şi absolut necesară.

La sfârşit a mulţumit Preşedintele Ligii, d. C. Garofild.

Comisarii politici împuşcă pe soldaţii sovietici

BERLIN, 8 (Rador). — O ambulanţă divizionară germană a primit, acum câteva zile, spre îngrijire un soldat sovietic rănit, care după declaraţiile altui prizonier face parte din regimentul 73 artilerie din divizia 11-a de trăgători.

Soldatul era rănit în ambele picioare şi avea răni în ceafă şi trahee, provocate de un instrument tăios.

Fiind întrebat asupra modului cum a căpătat rănile dela gât, soldatul a scris cuvântul „politruk" după care a semnat cu numele său anume Barrisov.

Un alt prizonier rus a declarat că rănitul a indicat prin cuvântul „politruk" pe comisarul politic al regimentului sovietic, care rănise pe Barrisov.

Comisarul politic, a adăugat el, a vrut să omoare pe Barrisov fiindcă el nu mai putea să meargă din cauza rănilor dela picioare.

ULTIMA ORA

PRESA ITALIANĂ DESPRE VIZITA d-lui General Antonescu printre ostaşii Ducelui

ROMA, 8 (Rador). — Ziarele italiene publică pe prima pagină ştirea vizitei d-lui General Antonescu la unităţile italiene destinate frontului Oriental.

Corespondenţele relevă din nou entuziasmul cu care trupele italiene au fost întâmpinate pretutindeni in Basarabia şi aerisirea cu care soldaţii Ducelui aşteaptă să intre în luptă.

Întreaga presă italiană de astăzi informează potrivit telegramei din Berlin, că Fuehrerul a decorat personal pe Generalul Antonescu, Conducătorul Statului Român şi Comandantul suprem al trupelor germane şi române de pe frontul oriental, cu Marea Cruce de Fier germană.

Aceeaşi telegramă informează că Generalul Antonescu a decernat trei decoraţii ale Ordinului Mihai Viteazul unor ofiţeri germani, prin care Conducătorul Statului Român a premiat eroismul şi valoarea soldatului celui de al Treilea Reich.

„Gazetta Del Popolo" publică o corespondenţă a d-lui Massimo David intitulată: „Trupele italiene pe frontul rus". Corespondenţa înregistrează entuziasmul cu care au fost întâmpinate pretutindeni trupele italiene, [illegible] armamentului italian, [illegible] ordine şi disciplină a unităţilor italiene care au reuşit să impresioneze chiar şi pe cei cari sunt cunoscuţi drept campioni ai ordinei şi ai spiritului de organizare: Germanii.

Referindu-se la rezistenţa fizică a trupelor italiene destinate frontului oriental, d. Massimo David scrie între altele următoarele:

„Nu este desigur uşor să impresionezi pe soldaţii români, pe aspri şi eroicii soldaţi Basarabeni, în ceeace priveşte rezistenţa fizică a soldatului. Şi totuşi soldaţii noştri au ştiut să demonstreze din primul moment o rezistenţă la oboseală şi o trăsătură absolut neaşteptate".

•

BERNA, 8 (Rador). — Ziarele elveţiene anunţă dela Berlin că, cu prilejul eliberării Basarabiei de sub jugul trupelor sovietice, Cancelarul Hitler în calitatea sa de şef suprem al armatei germane, a decernat d-lui General Antonescu, Comandantul Suprem pentru România al trupelor germano-române, Crucea de Cavaler a Ordinului „Crucea de Fier".

Presa înregistrează deasemenea ştirea că d. General Antonescu, în cursul inspecţiilor sale pe frontul româno-german, a decorat pe trei din comandanţii unor mari unităţi pentru actele lor de vitejie. Comandanţii germani au mulţumit, adăugând că vor purta cu mândrie ordinul „Mihai Viteazul", alături de „Crucea de Fier" germană.

INMORMÂNTAREA FIULUI DUCELUI MUSSOLINI

ROMA, 8 [illegible] — Funeraliile căpitanului aviator Bruno Mussolini s'au desfăşurat Vineri dimineaţă la Pisa.

O mare mulţime şi reprezentanţii autorităţilor se adunaseră din zorii zilei în faţa Casei fasciştilor, unde se afla depus pe catafalc sicriul.

In tot cursul nopţii populaţia din Pisa şi oraşele vecine defilase prin faţa catafalcului pe care se găseau rămăşiţele pământeşti ale fiului Ducelui şi ale celor doui camarazi ai săi.

La ora 8 şi 45, Ducele a sosit însoţit de soţia şi copiii săi, fiind primit pe pragul Casei fasciştilor de arhiepiscopul din Pisa, care venise să oficieze slujba funebră.

Profund mişcat, Ducele s'a închinat îndelung în faţa rămăşiţelor pământeşti ale fiului său. Mama, văduva şi celelalte rude ale defunctului se rugau în tăcere în jurul catafalcului.

Sicriul, purtat pe umeri de ofiţeri aviatori, a fost aşezat pe carul mortuar, după care cortegiul s'a pus în mişcare.

Pe tot parcursul populaţia a aruncat nenumărate flori în calea cortegiului, precedat de arhiepiscopul din Pisa.

Ducele şi familia au mers în urma carului mortuar.

In cortegiu au luat parte secretarul partidului fascist, membrii guvernului, academicieni, reprezentanţii autorităţilor militare, precum şi membrii misiunii militare germane.

Cortegiul a ajuns la gară la ora 9,30.

Arhiepiscopul dă o ultimă binecuvântare după care trenul pleacă spre Forli.

Populaţia din Pisa a asistat îndurerată la trecerea cortegiului funebru.

JAPONIA A PREZENTAT Rusiei Sovietice importante revendicări teritoriale şi economice

ROMA 8. (Rador).— In cercurile diplomatice din Shanghai circulă svonul că Japonia ar fi prezentat Rusiei următoarele revendicări:

1. — Demilitarizarea Vladivostokului şi crearea unei zone demilitarizate dealungul frontierei dinspre Manciuria.

2. — Concesiuni economice în Siberia;

3. — Garanţia că Sovietele se vor abţine de a acorda Statelor Unite baze pe teritoriul sovietic şi

4. — Acordarea unei noui concesii în partea sovietică a insulele Sakalin.

Dacă revendicările japoneze corespund adevărului, scrie „Popolo di Roma", ele reprezintă cea mai bună dovadă că Japonia nu ar îngădui ca furniturile americane, trimise Sovietelor, să treacă prin Vladivostock.

INFIINŢAREA UNUI STAT PENTRU JIDANI

LISABONA, 8 (Europapress). — Reintoarcerea rapidă şi neaşteptată a lui Harriman din călătoria sa în Anglia şi în Orientul Apropiat, este comentată în mod foarte viu în cercurile politice din Washington. Harriman care îndată după sosirea sa a fost primit de d. Roosevelt, a avut pe urmă o întrevedere cu preşedintele lui „Yewish Agency", rabinul Wise. După cum se comunică, Harriman a adus cu sine din Orient propunerile largi făcute de Chaim Waizmann pentru noua organizare a problemei evreilor din Orientul Apropiat. Waizmann îi mai propusese şi tânărului Roosevelt în timpul şederii sale la Tel Awiv, ca Statele Unite să preia garanţia pentru crearea statului evreiesc promisă de englezi în anul trecut.

Lui Harriman i s'a prezentat un program sionist în care se cere pe lângă extinderea evreilor în Liban şi în Transiordania şi o situaţie excepţională a evreilor în Irak. Waizmann a pus în schimb în vedere o sprijinire sionistă a expansiunii economice americane în Orientul Apropiat, ceeace se exprimă acum prin succesele lui Texas Oil Company la Mossul. După cum se află în cercurile din Wallstreet acest proect a fost salutat cu multă plăcere.

Ce a rămas din Casa Eparhială din Chişinău

COMUNICATELE GERMANE

In Ucraina au fost distruse importante forţe inamice

BERLIN, 8 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forţelor armate germane comunică:

In Ukraina au fost nimicite importante forţe inamice încercuite la sud-vest de Uman. Trupele aliate au capturat până acum peste 30.000 de prizonieri, printre cari se află comandantul şef al armatei a şasea sovietice şi alţi comandanţi superiori. Prada de răsboi este foarte mare.

Trupele germane care operează în Estonia au ocupat Wesenberg şi au pătruns până pe coasta Golfului Finlandei.

Pe frontul finlandez, înaintarea victorioasă a trupelor germano-finlandese continuă.

Marina de război şi aviaţia au dobândit succese deosebit de mari în lupta lor contra navigaţiei britanice care asigură aprovizionarea Marei Britanii. Atacând un convoi excepţional de bine apărat, submarinele noastre au scufundat vase inamice cu o deplasare de 46.500 de tone şi au torpilat alte 4 vapoare cu o deplasare totală de 24.000 de tone. Este probabil că şi aceste 4 vase sunt pierdute.

In largul coastei de est a Angliei, avioane de luptă au scufundat trei cargoboturi cu o deplasare totală de 13.000 de tone şi au avariat grav alte 5 cargoboturi mari, dintre care unul este un vas petrolier.

Avioane de luptă au atacat diferite aerodromuri din Anglia şi un port de pe coasta de est a Scoţiei.

In cursul zilei de eri, avioanele noastre de vânătoare şi artileria antiaeriană au doborît deasupra coastei Mării Mânecii 24 avioane britanice.

In aceste lupte, aviaţia germană n'a avut pierderi.

Noaptea trecută, o formaţiune importantă de avioane de luptă germane a bombardat cu succes vapoarele şi instalaţiile portuare din baza navală britanică dela Alexandria.

Cu prilejul unui atac aerian, dat în noaptea de 6 spre 7 August asupra portului Suez, rezervoarele de petrol din portul Ibrahim au fost incendiate.

In noaptea de 7 spre 8 August, inamicul a atacat mai multe localităţi din Germania occidentală şi cu deosebire oraşul Dortmund. Avioane izolate au aruncat bombe asupra Capitalei Reichului, unde au fost mai mulţi morţi şi răniţi din populaţia civilă. Şase avioane inamice au fost doborîte de vânătorii de noapte şi de avioane de luptă.

NOUI VICTORII MILITARE GERMANE

Alte 25 divizii sovietice nimicite

BERLIN, 8 (Rador). — Inaltul comandament al forţelor armate germane comunică următoarele de la Cartierul general al Fuehrerului:

Efectele nouilor operaţii din Ucraina, care au fost anunţate prin ultimele informaţiuni speciale, se evidenţiază printr'un prim mare succes care a fost obţinut.

Armata a 6-a şi armata a 12-a sovietică, ca şi părţi din armata a 18-a, în total cam vreo 25 divizii de infanterie, de vânători de munte şi de care blindate, au fost distruse, — după o informaţie a generalului feldmareşal von Rundstedt, — în colaborare cu flota aeriană de sub comanda generalului von Loehr.

In mâinile noastre au căzut 103.000 prizonieri, printre care comandanţii armatelor a 6-a şi a 12-a sovietice.

Au fost capturate 317 care blindate, 58 tunuri şi o cantitate nenumărată de alt material de război, printre care şi 5250 autocamioane, ca şi trenuri încărcate.

Inamicul a suferit grave pierderi sângeroase, care au fost evaluate până acum la peste 200.000 oameni.

Aerodromuri engleze bombardate de aviaţia germană

BERLIN, 8 (Rador). — In noaptea de 7 spre 8 August, avioane de luptă germane au doborât cinci avioane britanice deasupra Angliei centrale, cu ocazia unor atacuri date împotriva aerodromurilor din această regiune a Angliei.

Avioane de luptă germane au scufundat, în aceiaşi noapte, vapoare de comerţ inamice cu o deplasare totală de 13.000 tone, avariind alte vapoare inamice cu o deplasare totală de 19.000 tone. Alte două vapoare de comerţ inamice au fost scufundate în largul portului Great Yarmouth. Este vorba de două vapoare cu o deplasare de 8.000 şi 3.000 tone.

Un al treilea vapor de comerţ britanic, cu o deplasare de 2.000 tone, a fost scufundat în largul apelor portului Cromer.

In largul punctului Wash o bombă a lovit în plin şi a avariat grav un vapor de comerţ de 3.000 tone.

Măsurile luate privitor la evreii dintre Prut şi Nistru

Legătura indisolubilă dintre jidani şi comunism o dovedeşte mai mult ca orice argument fuga fiilor lui Iuda în Rusia bolşevică.

Au fugit toţi jidanii din Basarabia începând cu fruntaşii comunişti şi terminând cu cei mai puţin bogaţi dintre ei. Au mai rămas însă ici şi colo câte un grup de jidani lăsaţi înadins de bolşevici cu scopul de a continua opera lor de subminare a autorităţii Statului Român şi de a alimenta anarhia.

D. general Voiculescu, guvernatorul Basarabiei, a ordonat însă arestarea tuturor jidovilor rămaşi şi internarea lor în lagăre, pentru a fi întrebuinţaţi la munca de folos obştesc.

In afară de utilizările din oraşul Chişinău la curăţirea străzilor de dărâmăturile provocate de bolşevici, au mai fost înfiinţate şi alte lagăre de muncă. Astfel, în comuna Emmenthal, din jud. Tighina, au fost internaţi câteva sute de evrei şi impuşi să adune recolta fostului colhoz azi desfiinţat.

In Rusia Sovietică a isbucnit revoluţia?

GENEVA, 8 (telegramă particulară). — Corespondentul ziarului elveţian „Tribune de Geneve" află că Sovietele nu mai pot conta pe armata roşie, sprijinindu-se doar pe detaşamentele crimelor şi fărădelegilor ale G.P.U.-ului.

Dacă Stalin va fi nevoit să trimită şi armata G.P.U.-ului pe front, el nu va mai avea cu ce să păstreze ordinea internă. In această situaţie, popoarele din Rusia Sovietică ne mai fiind terorizate de agenţii G.P.U.-ului, vor putea lesne să declanşeze revoluţia împotriva dictaturii bolşevicilor.

MARI NEINŢELEGERI IN COMANDAMENTUL SUPREM AL ARMATEI ROŞII

ANKARA, 8 (Europapress). După cum spun ştirile din Moscova, în comandamentul suprem al armatei roşii s'au iscat mari neinţelegeri în al căror decurs comandantul suprem al porţiunii centrale a frontului, Timocenko a fost chemat de către Stalin la Moscova, unde se află actualmente. Deasemeni există neinţelegeri şi între Stalin şi Budienny despre operaţiunile armatei roşii. După cum se află comanda supremă a porţiunii centrale a frontului va fi trecută dela Timocenko lui Woroşilov.

Numeroase gări şi căi ferate din Ucraina distruse de aviaţia germană

BERLIN 8 (Rador). — In ziua de 6 August, avioane de luptă germane au executat un atac foarte eficace asupra unui nod de cale ferată din cotul Niprului.

Gara şi 10 trenuri garate au fost nimicite complet.

Tot pe frontul de est, o formaţie aviatică germană a distrus 13 trenuri şi a întrerupt în 128 de puncte numeroase căi ferate.

O baterie de câmp, patru baterii de artilerie antiaeriană şi trei grupuri de mitraliere au fost deasemeni nimicite.

Două depozi de locomotive şi un depozit de benzină au fost atinse de lovituri în plin.

Alte atacuri ale aviaţiei germane au fost îndreptate asupra coloanelor bolşevice în marş, pricinuindu-le pierderi considerabile.

MOSCOVA MERGE SPRE DICTATURĂ MILITARĂ

NEW-YORK, 8 (Europapress). După cum reese din ştiri neconfirmate ale jurnaliştilor americani, în capitala sovietică se vede din ce în ce mai clar tendinţa de introducerea unei dictaturi militare.

Stalin şi tovarăşii săi din partid pierd din ce în ce mai mult influenţa pe care o câştigă în schimb militarii, cum este Voroşilov şi Budieny. Este adevărat că poliţia face din ce în ce sforţări mai mari de a majora controlul politic asupra armatei, dar dă numai de rezistenţa înalţilor conducători ci şi de acea a subalternilor lor. Nervozitatea printre populaţia Moscovei sporeşte pe zi ce trece. G. P. U. nu mai ţine toate firele atât de strânse în mâna sa ca până acum de când a trimis o mare parte a arhivelor şi a unităţilor sale la Kazan. Evacuarea Moscovei este condusă de generalul Zabarkin. Din ce în ce mai mare devine puterea care trece în mâna militarilor.

D. GENERAL ION ANTONESCU A PREZIDAT UN CONSILIU DE MINIŞTRI LA CHIŞINĂU

Organizarea administrativă şi refacerea Basarabiei

COMUNICAT

Preşedinţia Consiliului de Miniştri comunică:

Vineri 8 August a avut loc la Chişinău un consiliu de miniştri prezidat de domnul General Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Au luat parte d-nii: prof. Mihai A. Antonescu, vicepreşedintele consiliului de miniştri, Ion Marinescu, ministrul economiei naţionale, Ing. Const. Buşilă, ministrul comunicaţiilor, general Const. Pantazi, subsecretar de Stat al ministerului armatei, general Gh. Jienescu, subsecretar de Stat al Aerului şi general Voiculescu, împuternicitul d-lui General Antonescu pentru administrarea Basarabiei.

Consiliul s'a ocupat de organizarea administrativă a Basarabiei, de reconstrucţia şi refacerea provinciei.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9